

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 2. februar 2018
(OR. en)

5846/18

**Interinstitutionel sag:
2017/0332 (COD)**

**ENV 59
SAN 50
CONSOM 24
CODEC 134**

FORSLAG

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for
Europa-Kommissionen

modtaget: 1. februar 2018

til: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den
Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2017) 753 final

Vedr.: Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om
kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2017) 753 final.

Bilag: COM(2017) 753 final

Bruxelles, den 1.2.2018
COM(2017) 753 final

2017/0332 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2017) 448 final} - {SWD(2017) 449 final} - {SWD(2017) 451 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

De fleste af Unionens indbyggere har meget god adgang til drikkevand af høj kvalitet – navnlig i forhold til andre regioner i verden. Dette skyldes en lang tradition for forvaltning af drikkevand i mange af Unionens medlemsstater, men det er også i vid udstrækning takket være Unionens miljølovgivning og EU-finansiering¹. Siden 1980'erne har Unionen anvendt regler, som pålægger strenge sikkerhedskontrolforskrifter for vand. Dette indebærer, at byspildevand indsamles og renses, industriens udledninger håndteres på sikker vis, anvendelsen af kemikalier godkendes på strenge betingelser, og der anlægges en helhedsorienteret tilgang til forvaltningen af vandressourcer på tværs af landegrænser. Selv om høje initialinvesteringer eller konkurrerende prioriteter i nogle tilfælde har været ensbetydende med, at disse regler ikke kunne omsættes i praksis inden for de aftalte tidsfrister, er vandforvaltningen forbedret støt, og Kommissionen og medlemsstaterne yder nu en fælles og samordnet indsats for at gennemføre reglerne fuldt ud så hurtigt som muligt².

En del af lovgivningen, Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand³, må fremhæves, fordi dette direktiv er specifikt udformet til at beskytte mennesker mod de skadelige virkninger af at drikke forurenede vand, ved at der sørges for, at vandet er sundt og rent. Overordnet set har medlemsstaterne gennemført direktivet relativt godt, men tilgangen heri til at kontrollere kvaliteten på forbrugsstedet benytter parametre, som er fastsat for mere end 20 år siden. Dette kræver en undersøgelse af, om direktivet effektivt tager højde for eksisterende og fremspirende belastninger og sikrer, at mennesker, der lever i eller gæster Den Europæiske Union, fortsat kan drage fordel af drikkevand af høj kvalitet i de kommende årtier.

Drikkevand står tydeligvis højt på dagsordenen for mange europæere. Drikkevand var emnet for det første EU-borgerinitiativ nogensinde, "Right2Water"⁴. Der blev indsamlet mere end 1,8 mio. underskrifter, og Kommissionen gav sin opbakning. Initiativet blev forelagt Kommissionen i december 2013, og der blev navnlig opfordret til, at "*EU-institutionerne og medlemsstaterne er forpligtet til at sikre, at alle indbyggere har adgang til rent vand og sanitet*", og at "*EU øger sine bestræbelser på at opnå almen adgang til rent vand og sanitet*". Kommissionen opfordrede i sit svar⁵ medlemsstaterne til at gøre alt, hvad de kan, for at sikre adgang til en minimumsvandforsyning for alle. Dette er helt på linje med 2030-dagsordenen

¹ Adskillige medlemsstater har opfyldt deres basale behov med hensyn til forsyningspligtigheder ved hjælp af midler fra samhørighedspolitikken. I perioden 2014-2020 vil der via Unionens samhørighedspolitik blive investeret 14,8 mia. EUR i vandsektoren. Dette vil bl.a. udmønte sig i, at vandforsyningen vil blive forbedret for mere end 12 millioner personer.

² Dokumenteret i den seneste runde af revisionen af miljøreglernes gennemførelse, som findes på: http://ec.europa.eu/environment/eir/index_en.htm

³ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

⁴ ECI Right2Water: <http://www.right2water.eu/>

⁵ COM(2014) 177 final.

for bæredygtig udvikling, særlig bæredygtighedsmål 6 og det tilknyttede mål om at "*opnå universel og lige adgang til sikkert drikkevand til en overkommelig pris for alle*", der blev vedtaget i 2015⁶. Kommissionen påtog sig også at revidere direktivet, der som følge deraf blev indføjet i Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering (Refit)⁷. Forslaget er derfor en direkte opfølgning på det europæiske borgerinitiativ "Right2Water".

Revisionen indgår også i planen om omstilling til en cirkulær økonomi⁸. Det reviderede forslag vil bistå medlemsstaterne med at forvalte drikkevandsforsyningen på en ressourceeffektiv og bæredygtig måde og derigennem medvirke til at mindske energiforbruget og unødvendigt spild af vand. Den vil også bidrage til at nedbringe antallet af plastflasker, som vi bruger, ved at højne borgernes tillid til ledningsvand.

Kommissionen påbegyndte denne proces ved først at evaluere direktivet i tråd med princippet om bedre regulering⁹. Resultaterne af evalueringen blev offentliggjort den 1. december 2016¹⁰, og de bidrog til at kortlægge direktivets stærke og svage sider. De bekræftede, at direktivet er det relevante redskab til sikring af den høje kvalitet af det vand, som forbruges i Unionen, fordi dets hovedformål består i at håndhæve kontrollen af drikkevandskvaliteten og sørge for, at medlemsstaterne i tilfælde af problemer genopretter de påkrævede vandkvalitetsniveauer.

Ved evalueringen blev der imidlertid påvist fire områder, hvor der er plads til forbedringer:

- listen over parametre
- anvendelsen af den risikobaserede tilgang
- øget gennemsigtighed med hensyn til spørgsmål om vand og forbrugernes adgang til aktuelle oplysninger og
- materialer i kontakt med drikkevand.

I den ledsagende konsekvensanalyse blev der også set nærmere på det punkt, som blev påpeget i det europæiske borgerinitiativ og høringer, at sårbare og marginaliserede grupper såsom romaer ikke har adgang til drikkevand. På grundlag af resultaterne af denne konsekvensanalyse frembyder dette lovgivningsforslag løsninger, som står i et rimeligt forhold til disse problemer.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget er en omarbejdning af direktiv 98/83/EF, der blev ændret i 2003, 2009 og 2015. Af hensyn til klarheden anses en omarbejdning for at være mest hensigtsmæssig. Dette er i tråd med det tilsagn, der blev givet i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre

⁶ FN's Generalforsamlings resolution af 25. september 2015 "Ændring af vores samfund: 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling".

⁷ Kommissionens arbejdsprogram 2015 (COM(2014) 910 final).

⁸ COM(2015) 614 final.

⁹ https://ec.europa.eu/info/better-regulation-guidelines-and-toolbox_en

¹⁰ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om Refit-evalueringen af drikkevandsdirektivet, 98/83/EF, SWD(2016) 428 final.

lovgivning¹¹, om hyppigere at anvende den lovgivningsmæssige omarbejdningsteknik med henblik på ændring af gældende lovgivning.

Forslaget er stort set i overensstemmelse med Unionens gældende lovgivning om vand, navnlig vandrammedirektivet¹², havstrategirammedirektivet¹³, direktivet om rensning af byspildevand¹⁴ og nitratdirektivet¹⁵. Forslaget supplerer navnlig vandrammedirektivets artikel 6, 7 og 8, som omhandler kravene om at udpege og kontrollere de vandforekomster, som anvendes til indvinding af drikkevand, og der udpeges beskyttede områder, som dækker disse vandforekomster. Endvidere supplerer det samme direktivs artikel 11, hvorved medlemsstaterne pålægges at udarbejde indsatsprogrammer og herunder foranstaltninger med henblik på at beskytte drikkevandsindvindingsområder.

Efter det sted, hvor kravene skal overholdes, betragtes vand som "fødevarer" i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgevingen¹⁶. Det foreslås derfor, at bestemmelser vedrørende "vand aftappet på flasker eller beholdere med henblik på salg" fjernes fra anvendelsesområdet for direktiv 98/83/EF, fordi alt drikkevand på flaske vil falde ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 178/2002 efter det sted, hvor kravene skal overholdes.

For så vidt angår specifikke kategorier af drikkevand på flaske er naturligt mineralvand undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF¹⁷. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2009/54/EF bør kildevand overholde bestemmelserne i dette direktiv. Kildevand bør derfor fortsat være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Revisionen af direktiv 98/83/EF blev indføjet i Kommissionens arbejdsprogram 2017 som et nyt initiativ¹⁸, der vil bidrage til at gennemføre handlingsplanen for den cirkulære økonomi. Forslaget indeholder elementer, som støtter den bæredygtige forvaltning af drikkevand på en ressourceeffektiv måde, og som vil medvirke til at reducere forbruget af vand på flasker.

¹¹ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 56).

¹⁴ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

¹⁵ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgevingen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF af 18. juni 2009 om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand (Omarbejdning) (EUT L 164 af 26.6.2009, s. 45).

¹⁸ Kommissionens arbejdsprogram 2017 (COM(2016) 710 final).

Dette stemmer overens med Unionens bestræbelser på at nedbringe drivhusgasemissioner og havaffald¹⁹ og med EU-strategien for plast²⁰.

Forslaget bidrager også til indsatsen for at mindske den administrative byrde og udforme politikker, der er så effektive og virkningsfulde som muligt i tråd med Kommissionens meddelelse om bedre regulering²¹. En ajourføring af standarder og en mere helhedsorienteret, risikobaseret tilgang forventes også at bidrage til at opretholde konkurrenceevnen i Unionens vandsektor og fremme innovation. Forslaget tilsigter endvidere at forenkle kontrol- og rapporteringsprocesser med fokus på automatisering, mindre hyppig rapportering og mere relevante data. Dette er i tråd med Unionens princip om bedre regulering og kvalitetskontrol af rapportering og overvågning²². Bestemmelser om at forbedre borgernes adgang til oplysninger om deres drikkevand harmonerer også med Kommissionens strategi for det digitale marked²³.

Forslaget vil ligeledes bidrage til at opfylde det prioriterede mål nr. 3 i det syvende miljøhandlingsprogram frem til 2020: "Beskytte Unionens borgere mod miljørelaterede belastninger og risici for deres sundhed og trivsel"²⁴. Det er også i tråd med det prioriterede mål nr. 4, idet der stilles krav om, at offentligheden får adgang til klare miljøoplysninger på nationalt plan. Til dette formål indeholder forslaget krydshenvisninger og garanterer sammenhæng med kravene i direktiv 2003/4/EF²⁵ og Inspire-direktivet²⁶.

Ophævelsen af reglerne om, hvilke materialer der må komme i kontakt med drikkevand (artikel 10 i direktiv 98/83/EF), vil sikre større overensstemmelse med lovgivningen om det indre marked og navnlig med byggevarereforordningen²⁷. I konsekvensanalysen blev det konkluderet, at den nugældende artikel, der indebærer en gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne og giver anledning til retlig usikkerhed, udgør en mulig hindring for det indre marked. Det foreslås, at en ny artikel om risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet træder stedet for en del af den forpligtelse, som tidligere fremgik af artikel 10 i direktiv 98/83/EF, og at der sideløbende udstedes et standardiseringsmandat inden for rammerne af

¹⁹ Our Oceans, Seas and Coasts: http://ec.europa.eu/environment/marine/good-environmental-status/descriptor-10/index_en.htm

²⁰ Meddelelse fra Kommissionen COM(2018) 28 final af 16.1.2018 om en EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi.

²¹ Meddelelse fra Kommissionen "Bedre lovgivning: Levering af bedre resultater til fordel for en stærkere Union", COM(2016) 615 final.

²² Kvalitetskontrol af rapportering og overvågning af miljølovgivningen: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/fc_overview_en.htm og COM(2017) 312 final: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/pdf/action_plan_env_issues.pdf

²³ Strategi for det digitale marked: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/shaping-digital-single-market>.

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden" (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

byggevarerforordningen med henblik på at fastsætte krav til byggematerialer og -varer, der er i kontakt med drikkevand. Det er kun muligt at fjerne tekniske hindringer for byggevarer ved at fastsætte harmoniserede tekniske specifikationer med henblik på at vurdere byggevarers ydeevne, og dette gør det i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011 nødvendigt at fastsætte og offentliggøre de fornødne harmoniserede standarder i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Sikkerhedsbeskyttelsen tages op i andre EU-politikker, bl.a. direktiv (EU) 2016/1148 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen²⁸ (NIS-direktivet). I oktober vedtog Kommissionen ligeledes en handlingsplan med henblik på at styrke Unionens modstandsdygtighed, beredskab og koordinering over for angreb med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare (CBRN) stoffer.

Endelig udgør forslaget også en opfølgning på det europæiske borgerinitiativ ved at pålægge medlemsstaterne at sørge for, at sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper har adgang til vand. Dette vil også bidrage til at gennemføre Unionens politik for integration af romaer i EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration²⁹ og Rådets henstilling om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne³⁰.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget har hjemmel i artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (før artikel 130s i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab). Dette er samme retsgrundlag, som gælder for det direktiv, der omarbejdes.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Unionen har delt kompetence med medlemsstaterne i forhold, der regulerer miljø og sundhed inden for vandsektoren. Dette indebærer, at Unionen kun må lovgive, så vidt som traktaterne tillader det, under hensyntagen til principperne om nødvendighed, nærhed og proportionalitet.

Målene i direktivet, nemlig at beskytte menneskers sundhed mod skadelige virkninger af enhver forurening af drikkevand, opfyldes ved at fastsætte minimumskvalitetsstandarder på EU-niveau og fastsætte minimumskrav angående kontrol, rapportering, adgang til vand, gennemsigtighed og udbedrende foranstaltninger, når disse standarder ikke er opfyldt. Det er op til medlemsstaterne at fastlægge, hvilke konkrete foranstaltninger (f.eks. type af udbedrende foranstaltninger og udformning af overvågningsprogrammer) de ønsker at træffe.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, sp. 1).

²⁹ COM(2011) 173 final.

³⁰ Rådets henstilling (2013/C 378/01) af 9. december 2013 om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne (EUT C 378 af 24.12.2013, s. 1).

Revisionen af direktivet blev oprindeligt udløst af det europæiske borgerinitiativ "Right2Water", som fik opbakning af mere end 1,8 mio. underskrivere. Europa-Parlamentet krævede ligeledes indgriben på EU-niveau for at sikre drikkevand i sin opfølgning på initiativet³¹ og som opfølgning på Unionens tilsagn i forhold til FN's mål for bæredygtig udvikling³². Med dette direktiv fastsættes der derfor klare generelle regler på EU-niveau inden for rammerne af Unionens beføjelser og under fuld overholdelse af nærhedsprincippet, idet medlemsstaterne overlades en skønsbeføjelse til at afgøre, hvordan de vil gennemføre kravet om at forbedre adgangen til sikkert drikkevand.

Endelig bekræftede Refit-evalueringen merværdien af lovgivningen om drikkevand på EU-niveau, eftersom denne med tiden kan bidrage betydeligt til at harmonisere vandkvaliteten i hele Unionen. Eksempelvis findes der medlemsstater, særligt de mindre, som ikke altid råder over de nødvendige ressourcer og den specifikke fagkundskab, og som forventer, at Unionen fortsat fastsætter de væsentligste kemiske og mikrobiologiske parametre samt relaterede værdier for drikkevand. Mange interessenter har også insisteret på, at EU-foranstaltninger er den bedste måde, hvorpå nye sundhedsfarer fra vand kan imødegås.

Omfanget og virkningerne af de foranstaltninger, der fastsættes i direktivet, er lettere at opnå på EU-niveau end på nationalt niveau.

- **Proportionalitetsprincippet**

Den ledsagende konsekvensanalyse indeholder nærmere oplysninger om proportionaliteten og omkostningseffektiviteten af løsningerne i dette lovgivningsforslag. Den godtgjorde overordnet set, at de mest egnede og mest omkostningseffektive foranstaltninger, der kan træffes på EU-plan i forbindelse med revisionen af direktivet, er:

- (a) revision og ajourføring af listen over parametre i direktivet i tråd med de nyeste videnskabelige resultater og samtidig indførelse af en risikobaseret tilgang for store og små vandleverandører
- (b) forbedrede regler om gennemsigtighed og adgang til aktuelle oplysninger for forbrugerne
- (c) forbedret og forenklet rapportering
- (d) fjernelse af hindringer for den frie handel med materialer, der er i kontakt med drikkevand
- (e) forbedret adgang til sikkert drikkevand.

- **Valg af retsakt**

Med dette forslag ændres direktiv 98/83/EF i betydelig grad, og der tilføjes mange nye bestemmelser. Af hensyn til klarheden foreslås det at anvende omarbejdningemetoden. Da den omarbejdede retsakt er et direktiv, er dette forslag ligeledes udformet som et direktiv for

³¹ Europa-Parlamentets beslutning af 8. september 2015 om opfølgningen af det europæiske borgerinitiativ "Right2Water".

³² Målene for bæredygtig udvikling, Europa-Kommissionen (2017): https://ec.europa.eu/europeaid/policies/sustainable-development-goals_en

at sikre konsekvens i den juridiske affattelse og lette medlemsstaternes gennemførelse af retsakten.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Kommissionen har evalueret resultaterne af direktiv 98/83/EF i forhold til fem kriterier:

- effektivitet
- virkningsgrad
- sammenhæng
- relevans og
- EU-merværdi.

Evalueringen blev gennemført i forbindelse med konsekvensanalyseundersøgelsen, og de problemområder, der er udpeget i evalueringen, afspejles i problemformuleringen og de politiske løsninger i konsekvensanalysen.

I evalueringen blev det konkluderet, at direktivet er *effektivt* med hensyn til målopfyldelsen og bidrager til at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger af forurening, idet det sikrer en høj grad af overholdelse af parameterværdierne. Relevansen af overensstemmelsesgrader målt på delvist forældede parametre er imidlertid temmelig begrænset. Det blev også konstateret, at artikel 10 vedrørende "materialer i kontakt med drikkevand" overlader medlemsstaterne for meget råderum med hensyn til at afgøre, hvad der udgør "nødvendige foranstaltninger". Dette har ført til yderligere prøvning og kontrol i forbindelse med markedsføring af produkter på andre medlemsstaters markeder, hvilket har gjort bestemmelsen ineffektiv.

I analysen af *virkningsgraden* blev de samlede omkostninger i 2014 til drikkevandsforsyning i Unionen anslået til ca. 46,5 mia. EUR. 8,3 mia. EUR heraf kan tilskrives gennemførelsen af direktivet. De sundhedsmæssige fordele, der er opnået med direktivet, kunne ikke kvantificeres³³, men af evalueringen fremgik det, at de samlede fordele overstiger de samlede udgifter ved direktivet betydeligt. Der blev ikke fundet bestemmelser, som skaber uforholdsmæssigt store administrative omkostninger i relation til kontrol, informationsformidling og rapportering. Råderummet i artikel 10 i direktiv 98/83/EF (som belyst ovenfor) blev anset for at være en betydelig, unødvendig byrde for erhvervslivet.

Sammenhængen mellem direktiv 98/83/EF og vandrammedirektivet har særlig stor betydning, da beskyttelsen af drikkevandsressourcer er en uomgængeligt nødvendig del af planer og foranstaltninger i vandrammedirektivet. I direktiv 98/83/EF henvises der ikke til beskyttelsen af vandressourcer, som skal benyttes til indvinding af drikkevand, primært fordi direktivet kom før vandrammedirektivet. Den manglende sammenknytning skal afhjælpes for at sikre, at princippet om, at forureneren betaler, og forsigtighedsprincippet begge finder anvendelse.

³³ Det blev i konsekvensanalysen konstateret, at tilnærmelsesvis kvantificering er mulig.

Forslaget vil derfor bidrage til at forbedre sammenhængen mellem de to direktiver ved at indføre den risikobaserede tilgang fra indvinding til vandhanen og forbedre informationsudveksling og kommunikation mellem medlemsstaternes myndigheder og vandleverandører for at sikre, at der findes en helstøbt ledelsescyklus for vand.

I forhold til *relevans* blev det i evalueringen konstateret, at parameterverdierne i direktiv 98/83/EF ikke længere er hensigtsmæssige, idet de ikke afspejler det videnskabelige fremskridt, bedre risikovurderinger, ændret forbrugeradfærd og nye miljøbelastninger.

Merværdien for Unionen af direktiv 98/83/EF består i, at det sikrer samme niveau for beskyttelse af menneskers sundhed mod skadelige virkninger af en eventuel forurening i hele Unionen. Der er observeret færre drikkevandsrelaterede hændelser i Unionen end i andre regioner i verden — dette har dog anekdotisk karakter og kan ikke med sikkerhed knyttes til eksistensen af direktiv 98/83/EF.

Under evalueringen blev der udpeget følgende hovedområder, hvor der kan opnås forbedringer:

- listen over parametre
- fraværet af en risikobaseret tilgang
- fraværet af gennemsigtighed og manglende adgang til aktuelle oplysninger for forbrugerne og
- materialer i kontakt med drikkevand.

- **Høringer af interesserede parter**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre lovgivning³⁴ fandt adskillige høringsaktiviteter sted.

- En åben offentlig høring på grundlag af et onlinespørgeskema

Som opfølgning på det europæiske borgerinitiativ om retten til vand ("Right2Water")³⁵ mellem juni og september 2014 gennemførte Kommissionen en åben offentlig høring på alle officielle EU-sprog om kvaliteten af drikkevand. Der blev modtaget 5 908 besvarelser samt 138 udtalelser og positionspapirer fra de vigtigste interessenter. Dertil kommer, at Kommissionen i september 2014 og oktober 2015 holdt møder med interessenter for at drøfte gennemsigtighed og benchmarking.

- Målrettede offentlige høringer

Kommissionen tilrettelagde tre målrettede offentlige høringskonferencer: i maj 2015 med henblik på Refit-evalueringen, i december 2015 med henblik på konsekvensanalysen og i september 2016 om revision af drikkevandsstandarderne. Disse inddrog en bred vifte af aktører herunder nationale og regionale myndigheder, repræsentanter for industrien,

³⁴ Blandt andet "tool box" 10 og 50 i forbindelse med den 12 uger lange internetbaserede offentlige høring og de supplerende tilgange og værktøjer, der blev taget i anvendelse for at inddrage alle relevante interessenter og målrette indsatsen mod eventuelt manglende oplysninger, hvilket skete ved efterfølgende målrettede interessenthøringer.

³⁵ ECI Right2Water: <http://www.right2water.eu/>

erhvervsorganisationer og enkeltvirksomheder og sagkyndige. På konferencerne samledes forskellige synspunkter, og Kommissionen kunne føre direkte drøftelser med interessenterne. Der blev udarbejdet arbejdsdokumenter eller spørgeskemaer til alle konferencer, og alle præsentationer og mødereferater inklusive deltagerlister blev gjort offentligt tilgængelige³⁶.

- **REFIT-feedbackmekanisme**

Efter at den indledende konsekvensanalyse blev offentliggjort på webstedet om bedre lovgivning den 28. februar 2017, havde interessenterne frist til den 28. marts 2017 til at give feedback på dette dokument.

- **Yderligere høringer**

Ved adskillige andre lejligheder underrettede Kommissionen interessenterne om revisionen og opfordrede dem til at fremsætte bemærkninger, f.eks. i januar 2016 på et velbesøgt Paramount-seminar om beskyttelse af drikkevand eller i forbindelse med drøftelser på forskellige ekspertgruppemøder. For at sikre mest mulig gennemsigtighed i processen blev alle relevante dokumenter, som indgik i revisionen, bl.a. den ledsagende undersøgelse til konsekvensanalysen, gjort offentligt tilgængelige³⁷.

Ved høringerne var der klar opbakning til at ajourføre og revidere listen over parametre. Et overvældende flertal af deltagerne på den offentlige høring udtalte sig til fordel for at supplere listen med hormonforstyrrende stoffer, stoffer, som anvendes i forbrugerprodukter og lægemidler, skønt mange tekniske eksperter var uenige. De fleste interessenter var tilhængere af en EU-dækkende gennemførelse af en risikobaseret tilgang. De ønskede dog at sikre sig, at medlemsstaterne ville få et tilstrækkeligt råderum i den forbindelse. Harmoniseringsbehovet for så vidt angår materialer og produkter i kontakt med drikkevand blev løbende påpeget af en række interessenter.

Ved den offentlige høring blev der navnlig fra borgerne slået kraftigt til lyd for, at de ønsker mere aktuelle oplysninger om drikkevandskvaliteten online. Forbrugere føler sig utrygge ved ledningsvand, når de rejser i Unionen, og selv om overensstemmelsesgraden er høj, er de generelt tilbageholdende med at have tillid til kvaliteten. Der var delte meninger om, hvorvidt direktivet bør indeholde regler om adgang til vand. Modstanderne argumenterede for, at adgang til vand ligger uden for direktivets anvendelsesområde og derfor bør tages op inden for anden EU-lovgivning eller andetsteds.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Lovforslaget og konsekvensanalysen bygger på et stort korpus af materiale og undersøgelser, jf. SWD-konsekvensanalysen.

³⁶ mødet den 23. september 2016: <https://circabc.europa.eu/w/browse/c8a02539-ab12-48b6-9367-38e40cafd6cb>, mødet den 26. maj 2015: <https://circabc.europa.eu/w/browse/ca2f82a5-20ab-4106-9c44-7b67a911ac2f> og mødet den 8. december 2015: <https://circabc.europa.eu/w/browse/3fccab4b-812d-46be-8efe-1f866cf556c5>.

³⁷ <https://circabc.europa.eu/w/browse/4fea449b-0b66-4f0f-b934-0177cae4d7e2>

I december 2015 blev der iværksat et samarbejdsprojekt med WHO's regionale kontor for Europa med henblik på at støtte revisionen af bilag I til direktiv 98/83/EF (listen over parametre, der skal medtages i direktivet). Projektet blev afsluttet i sommeren 2017³⁸. Nærmere oplysninger om de anbefalinger, som blev afgivet i forbindelse med dette projekt, og hvordan der er taget hensyn til disse i dette kommissionsforslag, findes i afsnit 5 "Andre forhold".

Adskillige undersøgelser blev gennemført af eksterne parter, der blev bestilt til at vurdere revisionen af direktivet. Disse undersøgelser omfattede:

- a Material Guidance for Users and Plumbers³⁹
- the Study Report on Products and Materials in contact with Drinking Water⁴⁰ og
- konsekvensanalyseundersøgelsen⁴¹.

Konsekvensanalyseundersøgelsen, der blev gennemført af uafhængige eksterne parter, benyttede ligeledes et modelværktøj til at vurdere politiske løsninger og foretrukne politikpakker.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget bygger på en konsekvensanalyse, som fik en positiv udtalelse med forbehold⁴² fra Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol den 23. juni 2017. De problemer, som blev påpeget af Udvalget for Forskriftskontrol, blev taget op i den reviderede udgave af SWD-konsekvensanalysen, hvori et særligt kapitel gør nærmere rede for de ændringer, som er foretaget efter Udvalget for Forskriftskontrols udtalelse. Ud fra evalueringen, høringerne af interessenter og det europæiske borgerinitiativ "Right2Water" blev der opstillet en række politiske løsninger for at sætte ind over for hvert af de påpegede problemområder. I konsekvensanalysen blev løsningerne undersøgt nærmere for at fastslå, i hvor høj grad de kunne bidrage til at opfylde direktivets overordnede målsætning om at beskytte forbrugeres sundhed, samt løsningernes økonomiske konsekvenser og miljøpåvirkninger frem til 2050. Resultaterne er anført i konsekvensanalyseundersøgelsen og SWD-konsekvensanalysen.

De fem politiske løsninger indeholder:

- løsninger med henblik på at tilpasse direktivets liste over parametre til de nyeste standarder gennem en udvidelse eller begrænsning af listen
- vedtagelsen af en risikobaseret tilgang for store (og små) vandleverandører
- harmonisering af standarder for materialer i kontakt med drikkevand
- forbedring af forbrugeres adgang til aktuelle oplysninger og bedre overvågning af gennemførelse og

³⁸ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

³⁹ <http://publications.europa.eu/s/c6vG>

⁴⁰ [https://circabc.europa.eu/d/a/workspace/SpacesStore/0b93e708-5e20-4c35-8fbd-8554a87e7cb5/09 %20-%201.1 %20Study%20Report%20-%20Products-Materials%20in%20contact%20with%20Drinking%20Water.pdf](https://circabc.europa.eu/d/a/workspace/SpacesStore/0b93e708-5e20-4c35-8fbd-8554a87e7cb5/09%20-%201.1%20Study%20Report%20-%20Products-Materials%20in%20contact%20with%20Drinking%20Water.pdf)

⁴¹ <http://publications.europa.eu/s/c6vH>

⁴² http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

- løsninger med henblik på at sørge for, at der er adgang til vand.

Analyserne og den deraf følgende rangordning af løsningerne førte til den konklusion, at en kombination af de forskellige løsninger er det bedste middel til på lang sigt at sætte ind over for alle de problemområder, der er påpeget i evalueringen. Med en kombination af løsningerne sikres:

- drikkevand af høj kvalitet for alle i Unionen. En ajourføring og forbedring af listen over parametre på grundlag af WHO's anbefalinger vil også beskytte personer mod nye farer for menneskers sundhed
- en mere moderne tilgang til kontrol med anvendelse af den risikobaserede tilgang for både store og små vandleverandører
- en modernisering og derigennem forenkling af rapporteringsbestemmelser
- aktuelle og relevante oplysninger stilles til rådighed for forbrugerne
- adgangen til vand forbedres, og sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper sikres adgang til vand.

Løsningerne blev rangordnet, og tre politiske pakkeløsninger blev opstillet. To af disse (pakke 2 og 3) blev foretrukket ud fra et sundheds- og miljømæssigt synspunkt. Den begrænsede omkostningsstigning for begge pakker er legitim og opvejes af de sundhedsmæssige fordele. Begge politikpakker tilvejebringer løsninger på alle fire udpegede områder, hvor der kan foretages forbedringer. Dertil kommer, at politikpakke 3 forbedrer situationen mærkbart for EU-borgere uden adgang, eftersom den – med en særskilt løsning – sætter ind over for problemet med adgang til vand, som det blev påpeget i borgerinitiativet "Right2Water" og det bæredygtige udviklingsmål nr. 6. Denne særskilte løsning omfatter en række foranstaltninger med henblik på at forbedre adgangen til vand, men de tilknyttede etableringsomkostninger er sandsynligvis anslået for højt i fraværet af mere præcise data; de er baseret på den antagelse, at halvdelen af borgere uden adgang ville få individuelle behandlingssystemer stillet til rådighed.

Det blev derfor besluttet, at dette lovgivningsmæssige forslag bør opretholde fordelene ved politikpakke 3, idet der indføres en generel forpligtelse til at forbedre adgangen til drikkevand for alle og sikre adgangen for sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper, samtidig med at det overlades til medlemsstaterne at beslutte, hvordan adgangen til vand bedst kan forbedres under hensyntagen til de særlige lokale forhold. Det antages, at gennemførelsen af disse specifikke foranstaltninger vil være betydeligt mindre omkostningskrævende end at forsyne halvdelen af de ikkeforbundne borgere med alternative systemer (som antaget i politikpakke 3).

Dette er i tråd med proportionalitets- og nærhedsprincippet, idet det overordnede princip knæsesættes på EU-niveau, men medlemsstaterne overlades vid skønsbeføjelse med hensyn til, hvordan der sørges for at forbedre adgangen til vand.

Dette indebærer i praksis, at omkostningerne og virkningerne af forslaget vil udgøre mellem 5,8 mia. EUR (politikpakke 2) og 7,3 mia. EUR (politikpakke 3). Disse omkostninger bæres primært af vandleverandørerne. Forbrugerne vil opleve en meget marginal stigning i deres

husholdningers udgifter. Der er dog ingen risiko for, at borgerne ikke længere har råd til drikkevand, og stigningen kunne opvejes af, at de drikker ledningsvand frem for vand på flaske.

De nationale myndigheders administrative omkostninger blev vurderet som værende ubetydelige eller faldende. De forenkledede krav til rapportering vil eksempelvis udmønte sig i et fald i de årlige driftsomkostninger på 0,35 mio. EUR.

Begge politikpakker har gunstige miljøpåvirkninger, fordi det antages, at forbruget af vand på flasker vil dale i takt med, at forbrugernes tillid til ledningsvand øges. Dette vil blive fremmet yderligere ved at give alle forbrugere bedre adgang til aktuelle oplysninger. Derudover vil det, at store og små vandleverandører pålægges at anvende den risikobaserede tilgang, mindske behovet for behandling med deraf følgende energibesparelser, og færre kemiske stoffer udledes i miljøet. Den risikobaserede tilgang forventes også at forbedre rensningen af forurening ved kilden og anvendelsen af princippet om, at forurenere betaler.

Kravet om, at medlemsstaterne skal forbedre og tilvejebringe et vist niveau for adgang til vand vil udgøre et skridt i den rigtige retning for at opfylde det bæredygtige udviklingsmål nr. 6. Det vil også få en positiv bivirkning i form af øget beskæftigelse.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Samtlige undersøgte løsninger i konsekvensanalysen har enten en ubetydelig indvirkning på den administrative byrde eller nedbringer den reelt, primært fordi de fleste omkostninger bæres af vandværker og ikke af de nationale myndigheder. For at mindske den administrative byrde og forenkle procedurer bygger dette forslag på konsekvensanalysen, idet de nationale rapporteringsforpligtelser til Kommissionen nedbringes mærkbart. Frem for at pålægge medlemsstaterne at forelægge en rapport vil de alene skulle opstille datasæt med deres kontrolresultater i tilfælde af, at de overskrider parametrene i direktivet. De vil også skulle afgive yderligere oplysninger, bl.a. om risikovurderinger. Dette forventes at udmønte sig i besparelser på op til 0,35 mio. EUR pr. år.

Af hensyn til proportionalitetsprincippet vil små vandleverandører få længere tid end store og meget store vandleverandører til at gennemføre den risikobaserede tilgang. For ikke at bebyrde små vandleverandører vil disse ikke skulle ajourføre deres oplysninger online så ofte som store og meget store vandleverandører.

Endelig vil de foreslåede bestemmelser om forbrugeroplysning og gennemsigtighed gøre forslaget "internet-parat" ved at pålægge vandleverandører at gøre udstrakt brug af digitale midler til at oplyse forbrugerne om kvaliteten af og farer i forbindelse med drikkevand.

- **Grundlæggende rettigheder**

Som nævnt i meddelelsen fra Kommissionen om det europæiske borgerinitiativ "*Rent vand og sanitet er en menneskeret! Vand er et offentligt gode, ikke en råvare!*"⁴³ er adgang til sikkert drikkevand og sanitet uløseligt forbundet med retten til liv og menneskelig værdighed, der

⁴³ COM(2014) 177.

anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁴⁴, og behovet for en passende levestandard. Kommissionen understregede også betydningen af menneskerettighedsaspektet af adgangen til sikkert drikkevand og påtog sig at sikre, at det forbliver et centralt element i dens politikker.

I løbet af det seneste årti har folkeretten anerkendt retten til sikkert drikkevand og sanitet, mest fremtrædende på FN-niveau⁴⁵. FN's generalforsamlings resolution 64/292 anerkender "*retten til sikkert og rent drikkevand og sanitet som en menneskerettighed, der er afgørende for, at mennesker kan drage fuld fordel af alle aspekter af livet og af alle menneskerettighederne*". Desuden bekræftede stats- og regeringscheferne endnu en gang i slutdokumentet fra FN's konference om bæredygtig udvikling (Rio+20) i 2012 deres "*engagement i en gradvis realisering af menneskeretten til sikkert drikkevand og sanitet for [deres] befolkninger med fuld respekt for national suverænitet*"⁴⁶. Dette engagement blev stadfæstet i 2015, hvor stats- og regeringscheferne bakkede op om bæredygtigheds mål 6 og det tilknyttede mål om frem til 2030 at "*opnå universel og lige adgang til sikkert drikkevand til en overkommelig pris for alle*".

På europæisk plan erklærede Europarådets parlamentariske forsamling, "*at adgang til vand skal anerkendes som en grundlæggende menneskeret, fordi det er vigtigt for livet på jorden og en ressource, som menneskeheden skal dele*"⁴⁷. Unionen har også fastslået, at "*alle lande har menneskerettighedsforpligtelser vedrørende adgang til sikkert drikkevand, som skal være til stede, fysisk tilgængeligt, prisoverkommeligt og af acceptabel kvalitet*"⁴⁸.

Kommissionen tog ovenstående i betragtning ved udarbejdelsen af sit svar på det europæiske borgerinitiativ "Right2Water" og nærværende lovgivningsmæssige forslag.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige virkninger for Kommissionen. Det forventes, at forslaget kan gennemføres inden for rammerne af Kommissionens og Det Europæiske Miljøagentur eksisterende bevillinger, og der ikke er behov for yderligere ressourcer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Store leverandører forventes at gennemføre den risikobaserede tilgang inden for 3 år, mens små vandleverandører vil have 6 år til rådighed.

⁴⁴ EUT C 326 af 28.1.2012, s. 391.

⁴⁵ Bl.a. FN's generalforsamlings resolution nr. 64/292 af 3.8.2010 og FN's Menneskerettighedsråds resolutioner 7/22 af 28.3.2008 og 15/9 af 6.10.2010.

⁴⁶ <http://www.un.org/en/sustainablefuture/>

⁴⁷ Europarådets parlamentariske forsamlings resolution nr. 1693/2009.

⁴⁸ Erklæring fremsat den 22. marts 2010 af den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, på vegne af Unionen i forbindelse med fejringen af verdensdagen for vand (Dokument 7810/10).

Bilagene vil blive ajourført regelmæssigt på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling. For at der kan opnås data for to fulde seksårige cyklusser, vil hele direktivet blive evalueret 12 år efter dets gennemførelse.

For at sikre, at målsætningen i direktivet om at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger af forurenede drikkevand opfyldes, og for at forbedre andre områder, hvor det blev konstateret, at direktivet ikke fungerer optimalt, blev der foreslået en række forskellige succesindikatorer. Disse vil blive anvendt i forbindelse med fremtidige evalueringer, og de vil blive opstillet i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur og under hensyntagen til resultaterne af en kvalitetskontrol⁴⁹ af miljøovervågning og -rapportering. Der er tale om følgende succesindikatorer:

- antallet af "hændelser" (dvs. tilfælde, hvor menneskers sundhed potentielt udsættes for fare) og tilfælde, hvor grænseværdierne er blevet overskredet i Unionen. I det nye rapporteringssystem vil medlemsstaterne blive anmodet om at rapportere på en mere effektiv måde om disse hændelser og om de tilvejebragte løsninger
 - antal personer i Unionen med adgang til drikkevand
 - sundhedsmæssige virkninger på lang sigt som følge af drikkevandets kvalitet — dette vil kræve yderligere epidemiologiske undersøgelser i samarbejde med specialiserede organisationer såsom WHO
 - de nye krav om gennemsigtighed og minimumskrav til oplysninger, der skal stilles til rådighed online, f.eks. om lækagerater fra ledningsnettet. Dette åbner mulighed for en systematisk analyse af gennemførelsesniveauer og opnåede resultater.
- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

I betragtning af forslagetets anvendelsesområde og det faktum, at det er en omarbejdning af et eksisterende direktiv (direktiv 98/83/EF), som alle medlemsstaterne har gennemført fuldt ud, er det hverken berettiget eller forholdsmæssigt at kræve forklarende dokumenter om gennemførelsen i national ret.

- **Nærmere redegørelse for, hvordan WHO's anbefalinger om parametre og parameterverdier er taget i betragtning**

De eksisterende parameterverdier, der er fastsat i bilag I til direktiv 98/83/EF, bygger generelt på Verdenssundhedsorganisationens retningslinjer for drikkevand. Disse retningslinjer ajourføres regelmæssigt og blev senest ændret i begyndelsen af 2017 ved det første addendum til fjerde udgave⁵⁰.

Allerede da direktivet blev vedtaget i 1998, var der nogle forskelle mellem WHO's retningslinjer og direktiv 98/83/EF med hensyn til fastsættelsen af parametre og deres niveauer. Eksempelvis:

⁴⁹ Kvalitetskontrol af rapportering og overvågning af miljølovgivningen: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/fc_overview_en.htm og COM(2017) 312 final: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/pdf/action_plan_env_issues.pdf

⁵⁰ Fjerde udgave af retningslinjerne blev offentliggjort i 2011, og det første addendum til fjerde udgave blev offentliggjort i 2017.

- indeholder WHO's retningslinjer ingen standarder for gruppen af pesticider, hvorimod direktivet omfatter alle pesticider og nedbrydningsprodukter heraf
- er WHO's vejledende værdier knyttet til en kræftisiko ved livslang eksponering på 10^{-5} , hvorimod Unionen traf et politisk valg om en mere forsigtig tilgang ved at vælge en risikoværdi på 10^{-6} som acceptabel.

I december 2015 afsluttede Kommissionen og WHO's regionale kontor for Europa "Drinking Water Parameter Cooperation Project", og den afsluttende rapport herom blev offentliggjort i 2018⁵¹ (i det følgende benævnt "WHO-rapporten"). Projektet havde til formål at tilvejebringe politikrelevant og videnskabeligt velfunderet rådgivning som grundlag for revisionen af bilag I til direktivet.

Der er en høj grad af konsensus mellem WHO's anbefalinger i WHO-rapporten og forslaget. Anbefalingerne bekræfter nærmere bestemt behovet for at regulere en liste over udvalgte parametre blandt de hundredvis af parametre, for hvilke WHO har opstillet vejledende værdier. Kommissionen har overtaget langt størstedelen af de anbefalede parametre og parameterværdier fra denne liste, men for enkelte parametre er der foreslået en anden tilgang. Dette afsnit indeholder begrundelsen for, at Kommissionens forslag i enkelte tilfælde ikke følger WHO's anbefalinger.

1. Parametre, som WHO's anbefalede at lade udgå af bilag I

I WHO-rapporten blev det anbefalet at lade følgende fem parametre udgå af direktivet, fordi de sjældent forekommer i drikkevand, og deres tilstedeværelse sædvanligvis skyldes forureningshændelser:

- **benzen,**
- **cyanid,**
- **1,2-dichlorethan,**
- **kviksølv og**
- **polycykliske aromatiske kulbrinter (PAH'er).**

WHO fandt det berettiget at lade disse parametre udgå, fordi medlemsstaterne om nødvendigt stadig vil kunne kontrollere værdierne i forhold til WHO's vejledende værdi. Nogle interessenter og navnlig medlemsstaternes myndigheder udtalte sig kraftigt til fordel for ikke at lade dem udgå – af sundhedshensyn og grundet behovet for at have en bindende værdi fastsat på EU-niveau. **Det blev derfor besluttet at bibeholde dem i bilag I.** Den risikobaserede tilgang, der fastlægges i direktivet, tillader imidlertid vandleverandører på bestemte betingelser at lade en parameter udgå af listen over stoffer, der skal kontrolleres. Vandleverandører har derfor ret til at undlade at kontrollere disse parametre, hvis de er irrelevante i forsyningsområdet. Sidst, men ikke mindst, har man allerede opført de behandlingsanlæg, som er nødvendige for at opfylde disse grænseværdier.

2. Parameterværdier, som WHO's anbefalede at forhøje

⁵¹ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

I WHO-rapporten blev det anbefalet at ajourføre værdien for **antimon (fra 5 op til 20 µg/l)**, **bor (fra 1 op til 2,4 mg/l)** og **selen (fra 10 op til 40 µg/l)** med baggrund i de nyeste disponible sundhedsbaserede vejledende værdier som offentliggjort i det første addendum til fjerde udgave af WHO's retningslinjer. Men eftersom de aktuelle værdier har været gældende i årtier, antages det, at omkostningerne ikke øges, idet behandlingsteknikker med henblik på at opfylde disse grænseværdier allerede forefindes. Den risikobaserede tilgang, der fastlægges i direktivet, tillader imidlertid på bestemte betingelser vandleverandører at lade en parameter udgå af listen over stoffer, der skal kontrolleres. Derfor er de **oprindelige, strengere værdier opretholdt i bilag I** til direktivet.

Specifikt for **bor** er der indrømmet visse nationale dispensationer i regioner med klippeformationer, som har et højt indhold af bor, og hvor bor forekommer naturligt i drikkevandet. Europa-Parlamentet har også anmodet om, at værdien for bor revideres (E-9146/2016, P-0848/2016 og E-10 109/2014). Skønt Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet ikke for nylig har afgivet nogen officiel udtalelse, anbefalede den tidligere⁵², at naturligt mineralvand af hensyn til beskyttelsen af alle aldersgrupper ikke bør indeholde mere end 1,5 mg bor pr. liter.

3. Nye parametre, som WHO har anbefalet at medtage

3.1 Chlorat og chlorit

I WHO-rapporten blev det anbefalet at medtage **chlorat (ClO₃)** og **chlorit (ClO₂)** som nye parametre og fastsætte en værdi på 0,7 mg/l for begge. Begge stoffer er overvejende biprodukter fra anvendelsen af hypochloritholdige desinfektionsmidler. WHO anerkendte, at denne værdi kan være for høj, og bemærkede, at hvis det er muligt at opfylde lavere værdier, ville sådanne lavere værdier være hensigtsmæssige. En årsag til problemet er blevet indkredset, nemlig at chlorat dannes i hypochloritholdige opløsninger, der ikke er friske og opbevares i lange perioder – især under varme opbevaringsbetingelser.

I en særlig udtalelse fra Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet af 2015⁵³ blev det anført, at chloratkoncentrationer på 0,7 mg/kg i drikkevand (WHO's anbefalede værdi) kunne føre til overeksponering for chlorat hos spædbørn og småbørn. Agenturet fandt endvidere, at chlorat kan hindre optagelsen af jod, skønt der er behov for flere data over menneskers sundhed om, i hvilket omfang chlorat kan hæmme optagelsen af jod. EFSA henviste også til Det Fælles FAO-WHO-ekspertudvalg for Fødevaretilsætningsstoffer (JECFA), der evaluerede chlorat og udledte en sundhedsbaseret værdi på 0,01 mg/kg kropsvægt som en toksikologisk referenceværdi for vurderingen af den kroniske risiko, der er ensbetydende med en værdi for drikkevand på 0,24 mg/l.

⁵² Opinion of the Scientific Panel on Contaminants in the Food Chain on a request of the Commission related to concentration limits for boron and fluoride in natural mineral waters, vedtaget den 22. juni 2005, http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/237.pdf

⁵³ <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4135>

Kommissionen er derfor af den opfattelse, at det er berettiget at fastsætte **værdien for chlorat og chlorit på den strengere grænseværdi 0,25 mg/l, hvilket er ca. 3 gange lavere end foreslået af WHO.**

3.2 Perfluorerede forbindelser

I WHO-rapporten anbefales det at vedtage parameterverdier for to individuelle perfluorerede stoffer: perfluorooctansulfonsyre (PFOS) **bør tillægges en værdi på 0,4 µg/l** og perfluorooctansyre (PFOA) **en værdi på 4 µg/l.**

PFOS og PFOA var oprindeligt de mest almindelige perfluorerede forbindelser. De findes i grundvand primært som følge af forurening af jordbunden med brandslukningsskum, som nedbrydes til disse stoffer og visse andre perfluorerede stoffer. De kan dog også hidrøre fra industriel punktforurening og stamme fra produkter indeholdende vand- og fedtafvisende materiale såsom teflonbelagte stegepander, mellemlægspapir pizzagrillbakker eller vandtæt eller smudsafvisende udstyr til udendørs sport.

PFOS og PFOA er persistente, bioakkumulerende og toksiske stoffer. PFOS blev oprindeligt medtaget på listen over stoffer, der er underlagt begrænsninger i bilag XVII til REACH-forordningen⁵⁴, men stoffet reguleres nu som en persistent organisk miljøgift i henhold til forordning (EF) nr. 850/2004⁵⁵. PFOA, salte heraf og PFOA-relaterede stoffer blev føjet til listen over stoffer, der er underlagt begrænsninger i bilag XVII til REACH-forordningen, den 14. juni 2017⁵⁶, idet Kommissionen fandt, at det at fremstille, anvende eller sælge dem fører til en uacceptabel risiko for menneskers sundhed og miljøet.

Perfluorhexan-1-sulfonsyre og salte heraf (PFHxS) blev den 7. juli 2017 føjet til REACH-kandidatlisten over særligt problematiske stoffer som et "meget persistent og meget bioakkumulerende stof", jf. REACH-forordningens artikel 57, litra e).

Der findes imidlertid en bredere vifte af stoffer med varierende kædelængde, som kan indeholde perfluoralkylcarboxylsyrer (herunder PFOA), perfluoralkansulfonsyrer (herunder PFOS), perfluoralkansulfinsyrer, fluortelomeralkohol og perfluoralkansulfonamider. PFOA og PFOS er de mest almindeligt forekommende stoffer, men da de er blevet substitueret af lignende per- og polyfluoralkylstoffer (PFAS), ofte med kortere kædelængder, er det

⁵⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1), i det følgende benævnt "REACH-forordningen".

⁵⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifter og om ændring af direktiv 79/117/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 7).

⁵⁶ Kommissionens forordning (EU) 2017/1000 af 13. juni 2017 om ændring af bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår perfluorooctansyre (PFOA), salte heraf og PFOA-beslægtede stoffer (EUT L 150 af 14.6.2017, s. 14).

sandsynligt, at PFOA og PFOS ikke længere er repræsentative for denne gruppe af menneskeskabte persistente kemikalier⁵⁷.

Pt. findes ingen lovgivningsmæssig tilgang, som regulerer hele gruppen af disse stoffer, og der findes ingen udtømmende liste over alle disponible stoffer. Sverige har forsket intensivt i PFAS⁵⁸. Det svenske nationale fødevareragentur Livsmedelsverket har anbefalet grænseværdier for drikkevand ud fra tilstedeværelsen af 11 PFAS (PFBS, PFHxS, PFOS, 6:2 FTSA, PFBA, PFPeA, PFHxA, PFHpA, PFOA, PFNA og PFDA). Forekommer summen af disse 11 PFAS i koncentrationer, der overstiger 0,09 µg/l, anbefaler agenturet, at der hurtigst muligt træffes foranstaltninger for at nedbringe forureningen. Amerikas Forenede Stater har niveauer for PFOA/PFOS anbefalet af sundhedshensyn på 0,07 µg/l. PFOS er optaget på listen over prioriterede stoffer, som er fastsat ved direktiv 2008/105/EF⁵⁹, og værdien er sat til 0,00065 µg/l. Dette viser, at der kan opnås lavere parameterverdier end dem, som WHO anbefaler. Da disse stoffer ikke hører hjemme i miljøet, foreslås det at benytte en tilgang baseret på forsigtighedsprincippet i lighed med den, der benyttes for pesticider i direktiv 98/83/EF. Kommissionen foreslår derfor at afvige fra WHO's anbefaling på 4 µg/l (PFOA) og 0,4 µg/l (PFOS) for de to individuelle stoffer og i stedet regulere hele gruppen.

Forslaget går ud på at regulere gruppen af PFAS, jf. OECD's definition⁶⁰, og foreslå værdier på **0,1 µg/l for individuelle PFAS og 0,5 µg/l for PFAS i alt**, således som det er tilfældet for pesticider. Da disse værdier overstiger de værdier, der nævnes i Sverige eller Amerikas Forenede Stater, bør de kunne opfyldes.

4. Hormonforstyrrende stoffer

WHO foreslog ikke vejledende værdier for hormonforstyrrende stoffer (EDC), men foreslog, at eftersom vandlevende organismer er meget mere følsomme over for virkningerne af østrogenholdige EDC end pattedyr og herunder mennesker, ville det være muligt at bruge benchmarkværdier baseret på forsigtighedsprincippet, der er tæt på eksisterende eller mulige fremtidige miljøkvalitetsnormer, til at beskytte vandlevende organismer. WHO foreslog følgende tre repræsentative EDC og benchmarkværdier:

- **beta-estradiol:** 0,001 µg/l
- **nonylphenol:** 0,3 µg/l og
- **bisphenol A:** 0,01 µg/l.

Selv om WHO anførte, at der i øjeblikket ikke findes dokumentation for sundhedsrisici fra drikkevand, der desuden betragtes som en ubetydelig eksponeringskilde, og at sådanne risici

⁵⁷ Et eksempel fra Sverige viser et fald i indholdet af PFOS i vand: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0013935117308976>

⁵⁸ <http://www.kemi.se/en/global/rapporter/2015/report-7-15-occurrence-and-use-of-highly-fluorinated-substances-and-alternatives.pdf>

⁵⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).

⁶⁰ https://www.oecd.org/env/ehs/risk-management/PFC_FINAL-Web.pdf

er usandsynlige, blev det besluttet at medtage disse parametre i direktivet på grundlag af forsigtighedsprincippet.

WHO anbefaler ikke at medtage hele spektret af EDC i listen over parametre i bilag I til direktivet, fordi organisationen finder, at en rutinemæssig kontrol af hele spektret pt. vil være vanskelig, omkostningskrævende og ineffektiv med hensyn til at forebygge forurening af drikkevand.

De tre stoffer blev udvalgt som benchmarks, fordi de vides at forekomme i overfladevandkilder, som påvirkes af rensede spildevandsafløb og andre udledninger. Beta-estradiol er et naturligt østrogen. Ifølge udtalelsen fra Den Videnskabelige Komité for Sundheds- og Miljørisici⁶¹ (VKSM) og et tilknyttet dossier påvises de hormonforstyrrende egenskaber som den centrale virkningsmekanisme med henblik på at udlede miljøkvalitetsstandarder for denne forbindelse. VKSM bakkede op om at fastsætte miljøkvalitetsstandarder til 0,4 ng/l, hvilket er tæt på den parameterværdi på 1 ng/l, som foreslås for drikkevand.

Bisphenol A anvendes i vid udstrækning til fremstilling af visse former for plast og epoxyharpiks. Det klassificeres pt. som reproduktionstoksisk i kategori 1B i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008⁶². På de franske myndigheders forslag blev anvendelsen af bisphenol A til termopapir begrænset i Unionen i første omgang (december 2016), og bisphenol A blev efterfølgende opført på REACH-kandidatlisten over særligt problematiske stoffer på baggrund af dets harmoniserede klassificering som reproduktionstoksisk i kategori 1B (januar 2017) og derefter også på baggrund af dets hormonforstyrrende egenskaber (juni 2017).

Nonylphenol indgår i alkylphenoletoxylater, som blev brugt i overfladeaktive stoffer, skønt disse i mellemtiden er forbudt i Unionen. Nonylphenol er også underlagt restriktioner (REACH bilag XVII) og blev opført på REACH-kandidatlisten over særligt problematiske stoffer på baggrund af stoffets hormonforstyrrende egenskaber (juni 2013) og på listen over prioriterede stoffer, som er fastsat ved direktiv 2008/105/EF.

Det foreslås derfor at følge WHO's foreslåede værdier for disse tre EDC. Da den tilgang, som benyttes i direktivet, ikke tillader "benchmarkværdier" og heller ikke specificerer formålet med parametre og værdier, foreslås det at medtage dem på listen over parametre i bilag I. Disse forbindelser er endvidere relativt uopløselige i vand og kan effektivt fjernes ved konventionelle adsorptionsbehandlingsmetoder (f.eks. sandfiltre, koagulering eller behandling med ozon eller aktivt kul i granulatform). Forbindelserne vil derfor blive betragtet som enhver anden kemisk parameter i henhold til direktivet, dvs. at vandleverandørerne som tidligere nævnt vil få mulighed for på bestemte betingelser at lade disse parametre udgå af listen over

⁶¹ https://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/docs/scher_o_131.pdf

⁶² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

parametre, der skal kontrolleres, hvis det i en risikovurdering konkluderes, at de er irrelevante.

Kommissionen finder det berettiget at medtage disse tre hormonforstyrrende stoffer i direktivet med baggrund i forsigtighedsprincippet. Interessenterne tilsluttede sig dette. Ved at medtage disse forbindelser bidrages også til at beskytte menneskers sundhed som led i den udvidede liste over parametre, der er skitseret i konsekvensanalysens løsning 1.2.

5. Chrom og bly

I WHO-rapporten anbefales det at opretholde den nugældende parameter værdi på **10 µg/l for bly og 50 µg/l for chrom i alt**.

WHO bemærker, at bly er et af de få stoffer, som vides at forårsage direkte sundhedsvirkninger via drikkevandet, og at koncentrationerne heraf derfor bør være så lave, som det med rimelighed er praktisk muligt. Til dette formål foreslår Kommissionen derfor at nedsætte værdien **til 5 µg/l 10 år** efter dette direktivs ikrafttræden. I overgangsperioden på 10 år vil den nugældende værdi på 10 µg/l blive opretholdt.

WHO bemærker, at værdien for chrom stadig foreligger til fornyet undersøgelse. De igangværende drøftelser med mange toksikologer tyder på, at der indføres en lavere værdi for chrom og navnlig for det mere giftige chrom VI. Kommissionen vil derfor behandle chrom efter den samme tilgang, som er anvendt for bly. Kommissionen foreslår at nedsætte værdien med 50 % til **25 µg/l efter en overgangsperiode på 10 år efter dette direktivs ikrafttræden**.

Ifølge forslaget skal der regelmæssigt foretages en revision af bilag I (hvori disse parameter værdier fastsættes), og der skal være mulighed for at ændre bilag I i lyset af den videnskabelige udvikling. Det vil således være muligt at fastsætte strengere værdier for begge disse parametre inden udgangen af den 10-årige overgangsperiode, hvis den fremtidige videnskabelige udvikling berettiger til dette.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 – Formål

Denne artikel ændres ikke.

Artikel 2 – Definitioner

De eksisterende definitioner er tydeliggjort, og der er tilføjet nye definitioner ("vandleverandører", "opprioriterede bygninger" og "sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper" i tråd med den omarbejdede udgaves nye bestemmelser.

WHO anbefalede at indføje en definition af opprioriterede bygninger med henblik på at lette anvendelsen af de nye bestemmelser om risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet.

Artikel 3 – Undtagelser

Bestemmelserne ændres ikke, for der er alene tale om en ajourføring af henvisningerne til direktivet.

Artikel 4 – Generelle forpligtelser

Artiklen er stort set uændret, ændringerne vedrører formelle ændringer eller præcisering af konciperingen.

Artikel 5 – Kvalitetskrav

Artiklen er stort set uændret, ændringerne vedrører formelle ændringer eller præcisering af konciperingen.

Artikel 6 – Sted, hvor kravene skal overholdes

Stk. 2 og 3 udgår, men overtages stort set under de nye bestemmelser om risikovurderinger af forbrugernes fordelingsnet (ny artikel 10).

Artikel 7 – Risikobaseret tilgang til vandsikkerhed (ny)

Denne nye artikel præsenterer den overordnede risikobaserede tilgang og introducerer de nye artikler 8, 9 og 10 tillige med generelle forpligtelser i relation til risikovurderingerne (regelmæssige ajourføringer og revisioner samt tidsfrister for udarbejdelsen af risikovurderinger).

Artikel 8 – Farevurdering for vandforekomster, der anvendes til indvinding af drikkevand (ny)

Ved denne artikel indføres forpligtelser til at udføre farevurderinger og nærmere bestemt:

- udpegning af indvindingssteder
- udpegning af farer og forureningskilder
- kontrolparametre af relevans for de kortlagte farer og forureningskilder. Der kontrolleres alene relevante parametre eller forurenende stoffer. Disse kan omfatte parametre, som skal overholdes ved tæppestedet i overensstemmelse dette direktiv, men også forurenende stoffer eller stoffer, der allerede kontrolleres i vandforekomsterne i overensstemmelse med vandrammedirektivet, eller mikroplast. Mikroplast giver anledning til særlige betænkeligheder dels grundet den skadelige virkning for hav- og ferskvandsmiljøet, vandlevende organismer, biodiversitet og muligvis for menneskers sundhed, eftersom partiklernes ringe størrelse letter organismers optagelse og bioakkumulering og dels en giftig indvirkning grundet den komplekse blanding af kemikalier, som disse partikler består af.

Ud fra udpegningen og overvågningen af farer kan medlemsstaterne efterfølgende træffe følgende foranstaltninger:

- undtage vandleverandører fra eller pålægge vandleverandører at udføre supplerende behandling og/eller kontrol
- forebyggende foranstaltninger med henblik på at beskytte indvindingsområdet
- afbødende foranstaltninger, hvormed der sættes ind over for forureningskilden, herunder forskning med henblik på at udbygge viden om virkninger, f.eks. mikroplasts virkninger for vandøkosystemer og menneskers sundhed, og finde løsninger, der kan mindske mulige risici.

Artikel 9 – Forsyningsrisikovurdering (ny)

Med denne artikel pålægges vandleverandøren forpligtelser vedrørende udførelsen af en forsyningsrisikovurdering. Disse bestemmelser er ikke nye, idet forpligtelserne allerede blev indført i 2015 med det ændrede bilag II til direktivet. Del i bilag II til direktiv 98/83/EF er derfor blevet flyttet til denne artikel 9. Bilag II, del C, indeholder nu udelukkende tekniske specifikationer med henblik på at tilpasse kontrolhyppigheden af de parametre, der er genstand for forsyningsrisikovurderingen.

Artikel 10 – Risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet (ny)

Ved denne artikel indføres forpligtelser i forbindelse med udførelse af risikovurderinger af forbrugernes fordelingsnet og nærmere bestemt:

- vurdering af risici i relation til forbrugernes fordelingsnet og herunder risici angående produkter og materialer, der i kontakt med drikkevand
- kontrol af følgende parametre: bly og *Legionella*. Sidstnævnte forårsager ifølge WHO den største sundhedsmæssige byrde af alle vandbårne patogener i Unionen. Dertil kommer, at Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme også anbefaler regelmæssige tjek og passende kontrolforanstaltninger af menneskeskabte vandsystemer med henblik på at forebygge tilfælde af legionærsyge i turistfaciliteter, hospitaler, sundhedsfaciliteter med henblik på langsigtet pleje eller i andre sammenhænge, hvor større befolkningsgrupper med forhøjet risiko kan eksponeres⁶³.

På grundlag af risikovurderingen og kontrollen kan medlemsstaterne efterfølgende træffe foranstaltninger såsom uddannelse af blikkenslagere, oplysning og rådgivning til husejere, egnede behandlingsteknikker i samarbejde med vandleverandørerne o.s.v. Desuden tager denne artikel til dels fat på aspekter af den tidligere artikel 10 (produkter i kontakt med drikkevand) og sikrer sammenhæng med forordning (EU) nr. 305/2011, hvorved der skal fastsættes standarder for byggevarer i kontakt med drikkevand.

Artikel 11 — Kontrol (tidligere artikel 7)

Der skal fastsættes kontrolprogrammer, som omfatter alle de forskellige overvågningsforpligtelser i henhold til dette direktiv. Det overlades til medlemsstaterne at beslutte, om kontrolprogrammerne skal fastlægges af de nationale myndigheder eller uddelegeres til eksempelvis vandleverandørerne. Det er imidlertid sandsynligt, at hovedparten af kontrollen reelt udføres af vandleverandører for at sikre vandkvaliteten ved tæppestedet. Da der indføres nye kontrolforpligtelser i forbindelse med farevurderinger (artikel 8) og risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet (artikel 10), må denne artikel og dens relation til bilag II præciseres.

Stk. 1, 5 og 6 forbliver uændrede.

Stk. 2 ændres således, at det henviser til kontrol, som skal foretages i henhold til den nye artikel 8 og 9 (farevurderinger og risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet) og til den

⁶³ Overvågningsrapport "Legionnaires' disease in Europe 2015" offentliggjort af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme den 14. juni 2017 <https://ecdc.europa.eu/sites/portal/files/documents/Legionnaires-disease-europe-2015.pdf>

"regelmæssige" overvågning af parametre, som er opført i bilag I, del A og B, i overensstemmelse med bilag II. I sidstnævnte tilfælde kan vandleverandørerne tilpasse kontrollen ud fra en forsyningsrisikovurdering.

Det tidligere stk. 4 (mulighed for at vedtage retningslinjer for kontrol) udgår, da det betragtes som overflødigt. Muligheden for at ændre bilag II (der vedrører specifikationer for kontrol) bibeholdes dog i artikel 18, stk. 2 (via delegerede retsakter).

Artikel 12 – Udbedrende foranstaltninger og begrænsning af brugen (tidligere artikel 8)

Stk. 1 forbliver uændret.

Stk. 2 ændres således, at det henviser til den nye liste over parametre for risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet, der er fastsat i bilag I, del C.

Stk. 3 ændres for at præcisere, at overskridelser af de i bilag I, del A og B, fastsatte værdier automatisk skal betragtes som en potentiel fare for menneskers sundhed. Denne præcisering anses for nødvendig i lyset af adskillige igangværende overtrædelsesprocedurer vedrørende direktiv 98/83/EF.

Der tilføjes et nyt stk. 4 for at præcisere forpligtelserne vedrørende forbrugeroplysning ved overskridelse af parameterværdier og/eller potentiel fare for menneskers sundhed. De fleste af disse forpligtelser eksisterede allerede i henhold til direktiv 98/83/EF, men det blev anset for nødvendigt at præcisere dem og samle dem i ét stykke for at lette gennemførelsen af dem – igen i lyset af adskillige igangværende overtrædelsesprocedurer vedrørende direktiv 98/83/EF.

Stk. 5 forbliver uændret.

Det tidligere stk. 6 udgår, da det betragtes som overflødigt.

Det tidligere stk. 7 udgår, fordi det tidligere bilag I, del C, om indikatorparametre er udgået.

Forpligtelserne i det tidligere stk. 8 er indarbejdet i det nye stk. 4.

Tidligere artikel 9 – Dispensationer

Den tidligere artikel 9 udgår. Den komplekse proces med henblik på at tildele 3 dispensationer på 3 år er ikke længere berettiget. Den blev oprindeligt indført i direktivet for at give medlemsstaterne mulighed for at overholde de nyindførte parameterværdier i 1998. Systemet er i mellemtiden forenklet, men logikken er den samme som i direktiv 98/83/EF: overskrider en medlemsstat en parameterværdi, bør artikel 11 om udbedrende foranstaltninger anvendes (forbud mod eller begrænsning af udnyttelsen af vandet, forbrugeroplysning, sundhedsrådgivning o.s.v.). Der forventes ikke at være behov for formelt, via en afgørelse, at vedtage en parameterværdi, som er højere end den fastsatte værdi i direktivet.

Tidligere artikel 10 – Kvalitetssikring af behandling, udstyr og materialer (udgår)

Den tidligere artikel 10 udgår. Denne artikel betragtes ikke længere som nødvendig for direktiv 98/83/EF og erstattes delvist af den nye artikel 10 om risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet. Den nødvendige harmonisering vil i stedet foregå i henhold til lovgivning om det indre marked med udstedelse af standardiseringsmandater inden for rammerne af byggevarerforordningen. Status quo vil fortsat finde anvendelse, indtil disse standardiseringsmandater er gennemført, og de harmoniserede standarder er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 13 – Adgang til drikkevand (ny)

Dette er en ny artikel primært affødt af opfordringen i det europæiske borgerinitiativ "Right2Water" og Kommissionens svar på initiativet. Artiklen indeholder 2 primære forpligtelser:

- For det første pålægges medlemsstaterne en pligt til at forbedre adgangen til og fremme brugen af drikkevand via en række foranstaltninger, hvoraf nogle er medtaget i denne artikel (vurdering af andelen af mennesker uden adgang til rent drikkevand, oplyse dem om tilslutningsmuligheder, tilskynde til at udnytte ledningsvand i offentlige bygninger og restauranter og sikre, at der står udstyr til rådighed i de fleste byer til gratis adgang til ledningsvand o.s.v.).
- For det andet pålægges medlemsstaterne en pligt til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sørge for, at sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper har adgang til drikkevand. Har disse befolkningsgrupper ikke adgang til drikkevand i direktivets forstand, bør medlemsstaterne hurtigt underrette dem om kvaliteten af det vand, de har til rådighed, og give den nødvendige tilknyttede sundhedsrådgivning.

Dette bør bidrage til at opfylde tilsagnet i relation til FN's bæredygtighedsmål 6 og det tilknyttede mål om at "*opnå universel og lige adgang til sikkert drikkevand til en overkommelig pris for alle*". Konceptet lige adgang til drikkevand er sædvanligvis tredimensionelt og omfatter: geografiske forskelle med hensyn til de leverede tjenester (f.eks. grundet manglende infrastruktur) vanskeligheder, som sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper står overfor (f.eks. flygtninge, nomadesamfund, hjemløse og mindretalskulturer såsom romaer, sinti, travellers, kalé, gens du voyage m.fl., også fastboende), når de forsøger at få adgang til vandforsyning, og prismæssig overkommelighed. Vedrørende overkommelige priser skal Unionens vandprissætningspolitik tage principperne om omkostningsdækning og forureneren betaler i betragtning. Medlemsstaterne har også lov til at forskelle i befolkningens økonomiske og sociale vilkår for øje, hvis der fastsættes differentierede vandtakster. Princippet om omkostningsdækning hindrer derfor ikke medlemsstaterne i at vedtage sociale takster eller indføre beskyttelsesforanstaltninger for socioøkonomisk vanskeligt stillede befolkningsgrupper ud over de foranstaltninger, der fastsættes i dette direktivs nye artikel 13.

Artikel 14 – Oplysninger til offentligheden (ny)

Denne artikel erstatter til dels den tidligere artikel 13 i direktiv 98/83/EF. Bestemmelserne vedrørende adgang til oplysninger er mere udførlige, fordi det forventes, at en øget gennemsigtighed vil øge forbrugernes tillid til deres drikkevand og herunder kvaliteten, fremstillingen og forvaltningen heraf. Der er to slags forpligtelser:

- For det første skal en række oplysninger, jf. bilag IV, stå til rådighed online. De oplysninger, som forbrugeren får adgang til, bør være relevante for vedkommendes interessesfære.
- For det andet skal visse specifikke oplysninger direkte stilles til rådighed for forbrugere (f.eks. på deres fakturaer) såsom forbrugsmængde og nærmere oplysninger om takster og omkostningsstruktur.

Artikel 15 – Oplysninger om overvågning af gennemførelsen (ny)

Denne artikel erstatter til dels den tidligere artikel 13 i direktiv 98/83/EF. Bestemmelserne vedrørende rapportering er blevet forenklet i forhold til tidligere bestemmelser og erstattet af et nyt system, som ikke indebærer egentlig rapportering. Derved sikres det, at systemet effektiviseres ved at undgå en lang tidsforskydning mellem referencedatoen for de rapporterede data og den egentlige rapporteringsdato.

Ved denne artikel fastsættes det, at medlemsstaterne bør indføre et datasæt, som alene rummer drikkevandsrelevante data i medfør af dette direktiv: hændelser, overskridelser af de værdier, der er fastsat i bilaget, farevurderinger og risikovurderinger af forbrugernes fordelingsnet samt foranstaltninger, der træffes for at sikre adgang til drikkevand.

Disse datasæt bør opstilles i overensstemmelse med Inspire-direktivet. Det Europæiske Miljøagentur forventes at medvirke til dette formål, og det vil også få til opgave regelmæssigt at tilgå dataene og forelægge Kommissionen oversigter over gennemførelsen af direktivet på EU-niveau. Disse vil ligeledes indgå i fremtidige evalueringer af direktivet (artikel 17).

Artikel 16 – Adgang til klage og domstolsprøvelse (ny)

Dette er en ny artikel, som er på linje med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og gennemfører Århuskonventionen med hensyn til adgang til klage og domstolsprøvelse. Det bør være muligt for borgere og ngo'er at opnå en retlig vurdering af medlemsstaternes afgørelser truffet i henhold til dette direktiv.

Artikel 17 – Evaluering (ny)

Denne nye artikel sætter rammerne for fremtidige evalueringer (jf. Kommissionens retningslinjer om bedre lovgivning) af direktivet. Den første evaluering forventes foretaget 12 år efter direktivets gennemførelse, således at der kan evalueres på data om mindst 2 cyklusser af forsyningsrisikovurderinger.

Artikel 18 – Revision af bilagene (tidligere artikel 11)

Denne artikel erstatter artikel 11 i direktiv 98/83/EF. Artikel 11 indeholdt bestemmelser om revision af bilag I, II og III til direktivet via den tidligere forskriftsprocedure med kontrol. Det foreslås at erstatte den procedure med delegerede retsakter (med henblik på ændring af alle bilag), hvilket også i overensstemmelse med de tilsagn, som institutionerne afgav i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 for at "give høj prioritet til hurtig tilpasning af alle basisretsakter, der stadig henviser til forskriftsproceduren med kontrol".

Den regelmæssige revision af bilag I opretholdes for at sikre, at det løbende er i overensstemmelse med den seneste videnskabelige udvikling.

Artikel 19 – Udøvelse af de delegerede beføjelser (ny)

Dette er en ny standardartikel med henblik på vedtagelse af delegerede retsakter.

Artikel 20 — Udvalgsprocedure (tidligere artikel 12)

Dette er en ny standardartikel med henblik på vedtagelse af gennemførelsesretsakter.

Tidligere artikel 13 – Information og rapportering (udgår)

Artiklen udgår og erstattes i store træk af den nye artikel 15.

Tidligere artikel 14 – Frist for overensstemmelse (udgår)

Denne artikel udgår, eftersom den indrømmede ekstra tid (5 år) til gennemførelsen af direktiv 98/83/EF i 1998, dvs. frem til 2003. Artiklen er i mellemtiden forældet og bør derfor udgå.

Tidligere artikel 15 – Særlige tilfælde (udgår)

Denne artikel fra direktiv 98/83/EF gav medlemsstaterne mulighed for at anmode Kommissionen om ekstra tid (op til 6 år) (ud over de 5 år, der var fastsat i den tidligere artikel 14) for at sikre overensstemmelse med direktiv 98/83/EF. Artiklen er i mellemtiden forældet og bør derfor udgå.

Tidligere artikel 16 (Ophævelse), 17 (Gennemførelse) og 18 (Ikrafttræden)

Disse tre artikler udgår og erstattes af den ajourførte standardtekst for ophævelse, gennemførelse og ikrafttræden i omarbejdede direktiver (jf. artikel 22, 23 og 24 ny).

Artikel 21 – Sanktioner (ny)

Der er indført en ny standardartikel om sanktioner.

Artikel 22 – Gennemførelse

Denne standard følger den standardiserede model.

Artikel 23 — Ophævelse

Denne standard følger den standardiserede model.

Artikel 24 – Ikrafttræden

Denne standard følger den standardiserede model. Det er fastsat, at direktivet træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 25 — Adressater (tidligere artikel 19)

Denne artikel ændres ikke.

Bilag I

Del A

Del A i bilag I indeholder parameterverdier for mikrobiologiske parametre. På WHO's anbefaling er nye parametre blevet føjet til listen: *Clostridium Perfringens*-sporer og coliforme bakterier, turbiditet (flyttet fra den tidligere del C "indikatorparametre") og somatiske colifager.

Del B

Del B i bilag I indeholder parameterverdier for kemiske parametre. Adskillige nye parametre (med tilhørende parameterverdier) er blevet tilføjet på WHO's anbefaling eller på grundlag af forsigtighedsprincippet: bisphenol A, chlorat, chlorit, beta-estradiol, halogenerede eddikesyre, microcystin, nonylphenol, PFAS (individuelle og i alt) og uran.

Del C

Del C i bilag I til direktiv 98/83/EF vedrørte tidligere indikatorparametre. Indikatorparametre udgår af bilag I (bortset fra enkelte såsom turbiditet, der flyttes til del A) og flyttes til bilag IV, der omhandler forbrugeroplysninger. Dette begrundes med, at indikatorparametre ikke tilvejebringer sundhedsrelaterede oplysninger, men snarere oplysninger af interesse for forbrugerne (f.eks. smag, farve, anioner, kationer o.s.v.).

Den nye del C i bilag I vedrører parametre, som skal vurderes i henhold til den nye risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet (fastsat ved den nye artikel 10): bly og *Legionella*.

Bilag II

Del A – Generelle mål og kontrolprogrammer for drikkevand

Del A i bilag II vedrører generelle forpligtelser vedrørende kontrolprogrammer og ændres stort set ikke, bortset fra at der tilføjes en ny henvisning til operationel kontrol med den tilhørende turbiditetsparameter. Den er tilføjet på anbefaling fra WHO, eftersom operationel kontrol giver oplysninger hurtigt og fra dag til dag, så det sikres, at behandlingen fungerer efter hensigten.

Del B – Hyppighed

Del B i bilag II vedrører kontrolhyppigheden. To kategorier af parametre er specificeret:

- (2) centrale parametre (*E. coli*, *Clostridium perfringens*-sporer og somatiske coliphager), der altid skal kontrolleres med den hyppighed, som specificeres i tabellen i del B, og ikke kan være genstand for en risikovurdering, og
- (3) alle andre parametre, der skal kontrolleres med den hyppighed, som specificeres i tabellen i del B, indtil der foretages en risikovurdering i henhold til del i samme bilag.

Tabellen i del B om hyppighed er forenklet, og Note 3 (under tabellen) udgår, da den er blevet overflødig.

Del C – Forsyningsrisikovurdering

De første afsnit af del C er flyttet til den nye artikel 9 om "forsyningsrisikovurdering". Den resterende del (specifikationer med hensyn til afvigelser fra kontrolhyppigheden, når der foretages forsyningsrisikovurdering) af denne del C, som blev indført i direktiv 98/83/EF med ændringen i 2015, forbliver stort set uændret, og de få rettelser vedrører den formelle tilpasning af affattelsen til resten af direktivet.

Del D – Prøveudtagningsmetoder og prøveudtagningssteder

Denne del, som blev indført i direktiv 98/83/EF med ændringen i 2015, forbliver stort set uændret.

Bilag III

Del A – Mikrobiologiske parametre, for hvilke der er fastlagt analysemetoder

De to første parametre i del A udgår, fordi de omhandlede muligheden for at ændre bilag III, del A, via forskriftsproceduren med kontrol, og muligheden for at ændre bilag III via delegerede retsakter er allerede er fastsat i henhold til artikel 18 og 19.

Listen over metoder angående mikrobiologiske parametre er blevet ajourført for at afspejle de nye mikrobiologiske parametre, der er medtaget i bilag I, del A.

Del B – Kemiske parametre, for hvilke der er fastlagt kvalitetskrav

Denne del er ajourført med ændringen i 2015 af direktiv 98/83/EF. På daværende tidspunkt blev der indført 2 tabeller – den ene med specifikationer, der skal anvendes indtil udgangen af 2019. Det foreslås at lade denne anden tabel, som udelukkende indeholder specifikationer, der er gyldige indtil udgangen af 2019, udgå og alene bibeholde den første tabel.

Tabellen med listen over specifikationer vedrørende kemiske parametre er også blevet ajourført for at afspejle den nye liste over kemiske parametre, der er fastsat i bilag I, del B.

Bilag IV (nyt)

Bilag IV er et nyt bilag med en liste over de oplysninger, der skal stå til rådighed på et websted med henblik på forbrugeroplysninger. Af hensyn til proportionalitetsprincippet vil meget store vandleverandører skulle stille visse yderligere, specifikke oplysninger til rådighed, bl.a. oplysninger om vandsystemets samlede præstationsniveau målt på virkningsgrad, herunder lækagerater og energivirkningsgrad. Det antages, at ved at bidrage til et bedre kendskab til dette område, kan øget gennemsigtighed påvirke vandleverandører og medlemsstaternes myndigheder til at sætte ind over for problemet med vandtab og -lækager.

Tidligere bilag IV og V.

Bilag IV vedrørte fristerne for gennemførelse i national ret af det tidligere direktiv 80/778/EØF (bl.a. med henblik på de forskellige medlemsstaters tiltrædelse). Bilag V bestod af den tidligere sammenligningstabel mellem direktiv 80/778/EØF og direktiv 98/83/EF. De er ikke længere relevante og udgår.

Bilag V (nyt)

Bilag V (nyt) er et standardbilag med en liste over det ophævede direktiv og dets successive ændringer samt datoer for deres gennemførelse og anvendelse.

Bilag VI (nyt)

Bilag VI er den nye sammenligningstabel mellem direktiv 98/83/EØF og det nye, omarbejdede forslag til direktiv.

↓ 1998/83 (tilpasset)

2017/0332 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ~~om
oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, særlig artikel 192, stk. 1 ~~130 S, stk. 1,~~
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

↓ nyt

(1) Rådets direktiv 98/83/EF³ er blevet ændret væsentligt flere gange⁴. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.

↓ 1998/83 betragtning 1 (tilpasset)

~~Det er nødvendigt at tilpasse Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand⁵ til den videnskabelige og teknologiske udvikling; erfaringen fra gennemførelsen af direktivet har vist, at det er nødvendigt, at der skabes en egnet fleksibel og gennemsigtig retlig ramme, således at medlemsstaterne kan behandle tilfælde af manglende overholdelse af kravene; direktivet bør endvidere tages op til fornyet behandling på baggrund af traktaten om Den Europæiske Union, navnlig nærhedsprincippet;~~

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

⁴ Se bilag V.

⁵ EFT L 229 af 30.8.1980, s. 11. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

↓ 1998/83 betragtning 2 (tilpasset)

~~som følge af bestemmelsen i traktatens artikel 3 B om, at Fællesskabet kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål, er det nødvendigt at revidere bestemmelserne i direktiv 80/778/EØF, således at vægten lægges på overholdelsen af væsentlige kvalitets- og sundhedsparameterverdier, og det overlades til medlemsstaterne at tilføje de supplerende parametre, de måtte finde hensigtsmæssige;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 3

~~i overensstemmelse med nærhedsprincippet skal Fællesskabets indsats støtte og supplere de foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 4

~~i overensstemmelse med nærhedsprincippet kræver forskellene i de naturlige og socioøkonomiske træk i Unionens forskellige regioner, at de fleste beslutninger om kontrol, analyse og de foranstaltninger, der skal træffes for at afhjælpe manglerne, træffes på lokalt, regionalt eller nationalt plan, for så vidt forskellene ikke hindrer indførelse af den ramme af love og administrative bestemmelser, som dette direktiv indebærer;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 5

~~fællesskabskrav for de vigtigste, forebyggende sundhedsrelaterede kvalitetsparametre for drikkevand er nødvendige, hvis der skal fastlægges minimale miljøkvalitetsmålsætninger, der skal nås i forbindelse med andre fællesskabsforanstaltninger, således at en forsvarlig anvendelse af drikkevand kan sikres og fremmes;~~

↓ 1998/83 betragtning 6 (tilpasset)

⇒ nyt

- (2) ⇒ Ved Rådets direktiv 98/83/EF fastsættes den retlige ramme for at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger af enhver forurening af drikkevand ved at sikre, at drikkevandet er sundt og rent. Nærværende direktiv bør forfølge det samme mål. ⇐ ~~drikkevandskvalitetens betydning for menneskers sundhed gør~~ ☒ Til dette formål er ☒ det nødvendigt, at der på ☒ EU- ☒ ~~fællesskabs~~ plan fastsættes ~~grundlæggende kvalitetskrav~~ ⇒ minimumskrav ⇐ , som alt drikkevand skal overholde. ⇒ Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sørge for, at drikkevand er frit for mikroorganismer, parasitter og stoffer, der i visse tilfælde udgør en potentiel fare for menneskers sundhed, og at det opfylder disse minimumskrav. ⇐

↓ 1998/83/EF betragtning 7

~~det er nødvendigt, at direktivet også omfatter vand, der bruges i levnedsmiddelindustrien, medmindre det kan godtgøres, at brugen af det pågældende vand ikke påvirker det færdige levnedsmiddels sundhedsmæssige kvalitet;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 8

~~for at forsyningsvirksomhederne kan overholde kvalitetskravene for drikkevand, må det gennem egnede vandbeskyttelsesforanstaltninger sikres, at overflade- og grundvand holdes rent; det samme mål kan nås gennem egnede vandbehandlingsforanstaltninger, der iværksættes inden forsyning;~~

↓ 1998/83 betragtning 9 (tilpasset)

~~af hensyn til sammenhængen i den europæiske vandpolitik bør der til sin tid vedtages et egnet rammedirektiv for vand;~~

↓ 1998/83 betragtning 10
(tilpasset)
⇒ nyt

- (3) Det er nødvendigt at udelukke naturligt mineralvand og vand, som er et lægemiddel, fra dette direktivs anvendelsesområde, da ~~der er opstillet særlige regler for disse vandtyper i~~ ⇒ vand af den art er omfattet af henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF⁷. Direktiv 2009/54/EF omhandler imidlertid både naturligt mineralvand og kildevand, og det er alene den førstnævnte kategori, som bør undtages fra nærværende direktivs anvendelsesområde. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2009/54/EF bør kildevand overholde bestemmelserne i dette direktiv. Drikkevand, som aftappes på flasker eller beholdere med henblik på salg eller anvendelse til fremstilling, forarbejdning eller behandling af fødevarer, bør opfylde bestemmelserne i dette direktiv frem til stedet, hvor kravene skal overholdes (dvs. aftapningspunktet), og derefter betragtes som fødevarer i overensstemmelse med artikel 2, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002⁸. ⇐

↓ 1998/83/EF betragtning 11

~~der kræves foranstaltninger for alle direkte sundhedsrelevante parametre og for andre parametre, hvis der indtræder en forringelse i vandkvaliteten; sådanne foranstaltninger bør omhyggeligt koordineres med gennemførelsen af Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af bioicidholdige produkter¹⁰~~

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF af 18. juni 2009 om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand (Omarbejdning) (EUT L 164 af 26.6.2009, s. 45).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁹ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 96/68/EF (EFT L 277 af 30.10.1996, s. 25).

¹⁰ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1.

- (4) Efter afslutningen på det europæiske borgerinitiativ om retten til vand ("Right2Water")¹¹ blev en EU-dækkende offentlig høring iværksat, og der blev foretaget en evaluering med henblik på målrettet og effektiv regulering (Refit) af direktiv 98/83/EF¹². Efter dette forløb stod det klart, at der var behov for at ajourføre visse bestemmelser i direktiv 98/83/EF. Der blev udpeget fire områder, hvor der kan opnås forbedringer: listen over kvalitetsbaserede parameterverdier, den begrænsede anvendelse af en risikobaseret tilgang, upræcise bestemmelser om forbrugeroplysning og uensartetheden af systemer til godkendelse af materialer i kontakt med drikkevand. Dertil kommer, at det europæiske borgerinitiativ om retten til vand påpegede det særskilte problem, at dele af befolkningen og særlig marginaliserede befolkningsgrupper, ikke har adgang til drikkevand, hvilket bl.a. er påkrævet i henhold til FN's bæredygtigheds mål 6, jf. 2030-dagsordenen. Endelig blev der peget på problemet med den generelle mangel på opmærksomhed om vandlækager forårsaget af utilstrækkelige investeringer i vedligeholdelse og fornyelse af vandinfrastrukturen, hvilket også blev påpeget i Den Europæiske Revisionsrets særberetning om vandinfrastruktur¹³.
- (5) Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) regionale kontor for Europa foretog en udførlig revision af listen over parametre og parameterverdier, som er fastsat i direktiv 98/83/EF, for at fastslå, om der er behov for at tilpasse disse i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling. Ud fra denne revisions resultater¹⁴ bør der føres kontrol med enteropatogener og *Legionella*, seks parametre eller parametergrupper bør tilføjes, og tre repræsentative hormonforstyrrende stoffer bør tages i betragtning med forebyggende benchmarkverdier. For tre af disse nye parametre bør der fastlægges parameterverdier, som er strengere end dem, WHO foreslår, men som stadig er gennemførlige, af hensyn til forsigtighedsprincippet. WHO bemærkede for så vidt angår bly, at koncentrationerne bør være så lave som praktisk muligt, og WHO reviderer fortsat værdien for chrom; for begge parametre bør der derfor gælde en overgangsperiode på 10 år, før strengere værdier finder anvendelse.
- (6) WHO anbefalede ligeledes, at tre parameterverdier lempes, og fem parametre fjernes fra listen. Disse ændringer anses dog ikke for nødvendige, fordi den risikobaserede tilgang, der blev indført med Kommissionens direktiv (EU) 2015/1787¹⁵, tillader vandleverandører på visse betingelser at fjerne en parameter fra listen over parametre, som skal kontrolleres. Behandlingsteknikker med henblik på at opfylde disse parameterverdier forefindes allerede.

¹¹ COM(2014) 177 final.

¹² SWD(2016) 428 final.

¹³ Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 12/2017: "Gennemførelsen af drikkevandsdirektivet: Kvaliteten af og adgangen til drikkevand er blevet forbedret i Bulgarien, Ungarn og Rumænien, men investeringsbehovene er stadig store".

¹⁴ "Drinking Water Parameter Cooperation Project", der gennemføres af WHO's regionale kontor for Europa: "Support to the revision of Annex I to Council Directive 98/83/EC on the quality of water intended for human consumption (Drinking Water Directive) Recommendation", 11. september 2017.

¹⁵ Kommissionens direktiv (EU) 2015/1787 af 6. oktober 2015 om ændring af bilag II og III til Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand (EUT L 260 af 7.10.2015, s. 6).

↓ 1998/83/EF betragtning 12

~~for stoffer, der er vigtige i hele Fællesskabet, er det nødvendigt at fastsætte individuelle parameterverdier, der er lave nok til at sikre, at direktivets mål kan virkeliggøres;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 13

~~parameterverdierne er fastsat ud fra de foreliggende videnskabelige data, og der er tillige taget hensyn til forsigtighedsprincippet; disse værdier er valgt for at sikre, at drikkevand kan forbruges uden risiko hele livet igennem, og de repræsenterer således et højt sundhedsbeskyttelsesniveau;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 14

~~der bør skabes en balance for at forebygge både mikrobiologiske og kemiske risici; med henblik herpå og på baggrund af en fremtidig revision af parameterverdierne bør fastsættelsen af parameterverdierne for drikkevand baseres på hensynet til folkesundheden og en metode til vurdering af risikoen;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 15

~~skønt der for øjeblikket er utilstrækkelige data, på grundlag af hvilke der kan fastsættes parameterverdier på fællesskabsplan for kemikalier, der afbryder de endokrine funktioner, er der stigende bekymring over den eventuelle indvirkning på mennesker og dyr fra sundhedsskadelige stoffer;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 16

~~kravene i bilag I er generelt baseret på retningslinjerne for drikkevandskvalitet fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og på udtalelser fra Kommissionens Videnskabelige Udvalg vedrørende Kemiske Forbindelsers Toksicitet og Økotoksicitet;~~

↓ 1998/83 betragtning 17
(tilpasset)

(7) Hvis det er nødvendigt for at beskytte menneskers sundhed på deres område, bør medlemsstaterne pålægges at ~~skal~~ fastsætte værdier for ~~andre~~ yderligere parametre, som ikke er nævnt i bilag I ~~hvis dette er nødvendigt for at beskytte menneskers sundhed på deres territorium.~~

↓ 1998/83 betragtning 18
(tilpasset)

~~medlemsstaterne kan fastsætte værdier for andre yderligere parametre, som ikke er nævnt i bilag I, hvis dette skønnes nødvendigt for at sikre kvaliteten af drikkevandsproduktionen, distributionen og kontrollen;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 19

~~når medlemsstaterne skønner det nødvendigt at vedtage strengere krav end dem, der er nævnt i bilag I, del A og B, eller krav for yderligere parametre, som ikke er nævnt i bilag I, men som er nødvendige af hensyn til sundhedsbeskyttelsen, underretter de Kommissionen om disse krav;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 20

~~når medlemsstaterne indfører eller opretholder strengere beskyttelsesforanstaltninger, skal de overholde traktatens principper og regler som fortolket af De Europæiske Fællesskabers Domstol;~~

↓ nyt

- (8) Forebyggende sikkerhedsforanstaltninger og risikobaserede elementer blev kun i begrænset omfang overvejet i direktiv 98/83/EF. De første elementer af en risikobaseret tilgang blev der allerede i 2015 indført ved direktiv (EU) 2015/1787, som ændrede direktiv 98/83/EF, således at medlemsstaterne må dispensere fra deres fastsatte kontrolprogrammer under forudsætning af, at der foretages pålidelige risikovurderinger, som kan bygge på WHO's retningslinjer for drikkevandskvalitet¹⁶. Disse retningslinjer, hvori den såkaldte vandsikkerhedsplan-tilgang fastsættes, er sammen med standard EN 15975-2 om sikkerhed i drikkevandsforsyningen de internationalt anerkendte principper, som fremstillingen, distributionen, kontrollen og analysen af parametre i drikkevand bygger på. De bør opretholdes i nærværende direktiv. For at sikre, at disse principper ikke begrænses til kontrolaspekter, at tid og ressourcer målrettes væsentlige risici og omkostningseffektive foranstaltninger ved forureningskilden, og undgå analyser og bestræbelser inden for ikkerekvante områder, bør der indføres en helhedsorienteret, risikobaseret tilgang i hele forsyningskæden fra indvindingsområdet via distributionsleddet til aftapningsstedet. Denne tilgang bør bestå af tre dele: for det første medlemsstatens vurdering af farene i tilknytning til indvindingsområdet ("farevurdering") i tråd med WHO's Guidelines and Water Safety Plan Manual¹⁷, for det andet en mulighed for vandleverandøren for at tilpasse kontrollen til de største risici ("forsyningsrisikovurdering") og for det tredje medlemsstatens vurdering af de mulige risici, der kan tilskrives forbrugernes fordelingsnet (f.eks. *Legionella* eller bly) ("risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet"). Disse vurderinger bør revideres regelmæssigt, bl.a. som reaktion på trusler fra klimarelaterede ekstreme vejrforhold, kendte ændringer i menneskelige aktiviteter i indvindingsområdet eller som reaktion på kilderrelaterede hændelser. Den risikobaserede tilgang sikrer en løbende udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og vandleverandører.
- (9) Farevurderingen bør tilsigte at gøre fremstillingen af drikkevand mindre behandlingskrævende, eksempelvis ved at mindske belastninger, som forurener vandforekomster, der benyttes til indvinding af drikkevand. Medlemsstaterne bør til

¹⁶ Guidelines for drinking water quality, Fourth Edition, World Health Organisation, 2011 http://www.who.int/water_sanitation_health/publications/2011/dwq_guidelines/en/index.html

¹⁷ Water Safety Plan Manual: step-by-step risk management for drinking water suppliers, Verdenssundhedsorganisationen, 2009, http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/75141/1/9789241562638_eng.pdf

dette formål udpege farer og mulige forureningskilder i forbindelse med de pågældende vandforekomster og kontrollere forurenende stoffer, de udpeger som værende relevante, bl.a. på grund af påviste farer (f.eks. mikroplast, nitrater, pesticider eller lægemidler, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF¹⁸), på baggrund af disses naturlige forekomst i indvindingsområdet (f.eks. arsen), eller på baggrund af oplysninger fra vandleverandører (f.eks. en brat stigning i en specifik parameter i råvandet). Disse parametre bør fungere som markører, der udløser de kompetente nationale myndigheders foranstaltninger med henblik på at nedbringe belastningen af vandforekomsterne, såsom forebyggende eller afbødende foranstaltninger (herunder forskning med henblik på at forstå sundhedsvirkninger, når det er nødvendigt), beskytte disse vandforekomster og sætte ind over for forureningskilden i samarbejde med vandleverandører og interessenter.

- (10) Angående farevurderingen pålægges medlemsstaterne ved direktiv 2000/60/EF at udpege vandforekomster, der anvendes til indvinding af drikkevand, kontrollere dem og træffe de nødvendige foranstaltninger til at undgå, at deres kvalitet forringes, for derigennem at gøre fremstilling af drikkevand mindre behandlingskrævende. For at undgå overlappende forpligtelser bør medlemsstaterne, når de foretager farevurderingen, gøre brug af den kontrol, som udføres i henhold til artikel 7 og 8 i direktiv 2000/60/EF og bilag V til samme direktiv, og de foranstaltninger, der er indeholdt i deres indsatsprogrammer i medfør af artikel 11 i direktiv 2000/60/EF.

↓ 1998/83 betragtning 21
(tilpasset)
⇒ nyt

- (11) Parameterværdierne ☒ , som anvendes til at vurdere drikkevandets kvalitet, ☒ skal overholdes på det sted, hvor drikkevandet stilles til rådighed for brugeren. ⇒ Drikkevandets kvalitet kan dog påvirkes af forbrugernes fordelingsnet. WHO bemærker, at i Unionen forårsager *Legionella* den største sundhedsmæssige byrde af alle vandbårne patogener. Patogenet overføres via varmtvandsanlæg gennem indånding, f.eks. ved brusebade. Forbrugernes fordelingsnet spiller derfor tydeligvis en rolle. Det ville medføre urimeligt høje omkostninger at pålægge en ensidig forpligtelse til at kontrollere dette patogen i alle private og offentlige lokaler, og derfor er en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet bedre egnet til at tackle dette spørgsmål. Desuden bør de potentielle risici, der hidrører fra produkter og materialer i kontakt med drikkevand, også tages i betragtning i risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet. Risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet bør derfor bl.a. målrette kontrollen på opprioriterede bygninger, vurdere risici hidrørende fra forbrugerens fordelingsnet og relaterede produkter og materialer, og verificere ydeevnen af byggevarer i kontakt med drikkevand på grundlag af disses ydeevnedeklaration i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011¹⁹. Oplysninger, som nævnes i artikel 31 og 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006²⁰, skal også fremlægges

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et

sammen med ydeevnedeklarationen. På grundlag af denne vurdering bør medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der er indført tilstrækkelige kontrol- og forvaltningsforanstaltninger (f.eks. i forbindelse med udbrud) i tråd med WHO's retningslinjer²¹, og at migration fra byggevarer ikke bringer menneskers sundhed i fare. Med forbehold af forordning (EU) nr. 305/2011 gælder det imidlertid, at når disse foranstaltninger indebærer begrænsninger af produkters og materialers fri bevægelighed i Unionen, skal sådanne begrænsninger være behørigt begrundede og åbenlyst forholdsmæssige, og de må ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller skjult begrænsning af handelen mellem medlemsstaterne. ⇐

↓ nyt

- (12) Med bestemmelserne i direktiv 98/83/EF om kvalitetssikring af behandling, udstyr og materialer lykkedes det ikke at afhjælpe hindringerne for det indre marked med hensyn til fri bevægelighed af byggevarer i kontakt med drikkevand. Der findes fortsat nationale produktgodkendelser med varierende krav fra den ene medlemsstat til den anden. Dette gør det vanskeligt og bekosteligt for fabrikanter at markedsføre deres produkter i hele Unionen. Den eneste mulighed for effektivt at eliminere tekniske hindringer består i at fastsætte harmoniserede tekniske specifikationer for byggevarer i kontakt med drikkevand i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011. Denne forordning åbner mulighed for at opstille europæiske standarder, som harmoniserer metoderne til vurdering af byggevarer i kontakt med drikkevand, og som fastsætter tærskelniveauer eller ydeevneklasser i relation til ydeevneniveauet for en væsentlig egenskab. Til dette formål er en standardiseringsanmodning, hvori der udtrykkeligt anmodes om standardiseringsarbejde i relation til hygiejne og sikkerhed for produkter og materialer i kontakt med drikkevand i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, blevet optaget i arbejdsprogrammet for standardisering for 2017²², og en standard vil blive udstedt senest i 2018. Offentliggørelsen af denne harmoniserede standard i Den Europæiske Unions Tidende vil sikre en rationel beslutningstagning, når sikre byggevarer, som er i kontakt med drikkevand, markedsføres eller gøres tilgængelige på markedet. Som følge heraf bør bestemmelserne om udstyr og materialer i kontakt med drikkevand udgå, erstattes delvist af bestemmelser i relation til risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet og suppleres af relevante harmoniserede standarder i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011.

↓ 1998/83/EF betragtning 22

~~drikkevandets kvalitet kan påvirkes af forbrugernes fordelingsnet; der må i den forbindelse tages hensyn til, at ansvaret for forbrugernes fordelingsnet eller dets vedligeholdelse ikke altid påhviler medlemsstaterne;~~

europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

²¹ "Legionella and the prevention of Legionellosis", Verdenssundhedsorganisationen, 2007, http://www.who.int/water_sanitation_health/emerging/legionella.pdf

²² SWD(2016) 185 final.

↓ 1998/83 betragtning 23
(tilpasset)
⇒ nyt

- (13) Medlemsstaterne bør sørge for, at ~~opstille~~ kontrolprogrammer opstilles til at efterprøve, om drikkevandet opfylder kravene i dette direktiv. ~~Kontrolprogrammerne bør være tilpasset de lokale behov og opfylde dette direktivs minimumskontrolkrav.~~ ⇒ Hovedparten af kontrollen med henblik på dette direktiv udføres af vandleverandører. Vandleverandørerne bør overlades et vist råderum for så vidt angår de parametre, som de kontrollerer med henblik på forsyningsrisikovurderingen. Er en parameter ikke påvist, bør vandleverandøren kunne reducere kontrolhyppigheden af eller helt undlade at kontrollere denne parameter. Forsyningsrisikovurderingen bør anvendes for de fleste parametres vedkommende. Dog bør en liste over centrale parametre altid kontrolleres med en fastsat minimumshyppighed. Ved dette direktiv fastsættes primært bestemmelser vedrørende kontrolhyppighed med henblik på overensstemmelseskontrol og kun i begrænset omfang bestemmelser vedrørende kontrol til operationelle formål. Efter vandleverandørens skøn kan der være behov for yderligere kontrol til operationelle formål for at sikre, at vandbehandlingen fungerer efter hensigten. Vandleverandørerne kan i den forbindelse støtte sig til WHO's Guidelines and Water Safety Plan Manual. ⇐

↓ nyt

- (14) Den risikobaserede tilgang bør med tiden anvendes af alle vandleverandører, også små vandleverandører, fordi der i evalueringen af direktiv 98/83/EF blev påvist mangler i disse leverandørers gennemførelse af direktivet – i nogle tilfælde skyldtes manglerne omkostningerne ved at udføre unødvendige kontroloperationer. Ved anvendelsen af den risikobaserede tilgang bør hensynet til sikkerhedsbeskyttelsen tages i betragtning.

↓ 1998/83/EF betragtning 24

~~metoderne til analyse af drikkevandets kvalitet bør kunne sikre pålidelige og sammenlignelige resultater;~~

↓ 1998/83 betragtning 25
(tilpasset)
⇒ nyt

- (15) Overholdes dette direktivs krav ikke, bør medlemsstaterne ⇒ øjeblikkeligt ⇐ undersøge grunden hertil og sikre, at der snarest muligt træffes de nødvendige udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af vandkvaliteten. I tilfælde, hvor vandforsyningen udgør en potentiel fare for menneskers sundhed, bør denne vandforsyning forbydes, eller også bør brugen af vandet begrænses. ⇒ Det er desuden vigtigt at præcisere, at medlemsstaterne automatisk bør betragte manglende opfyldelse af minimumskravene til værdier i relation til mikrobiologiske og kemiske parametre som en potentiel fare for menneskers sundhed. ⇐ I tilfælde, hvor der er behov for udbedrende foranstaltninger for at genoprette drikkevandets kvalitet, bør

foranstaltninger, der afhjælper problemet ved kilden, foretrækkes i overensstemmelse med traktatens artikel 191, stk. 2. ☒

↓ 1998/83 betragtning 26
(tilpasset)

~~det er vigtigt at forebygge sundhedsfare fra forurenede vandforsyninger, der leverer forurenede vand, bør forbydes, eller brugen af vandet begrænses;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 27

~~ved overskridelse af en indikatorparameter undersøger den pågældende medlemsstat, om denne overskridelse indebærer nogen sundhedsfare; den træffer udbedrende foranstaltninger for at genoprette vandkvaliteten, hvis dette er nødvendigt af hensyn til sundhedsbeskyttelsen;~~

↓ 1998/83 betragtning 28
(tilpasset)

~~er der behov for sådanne udbedrende foranstaltninger for at genoprette drikkevandets kvalitet, bør foranstaltninger, der afhjælper problemet ved kilden, foretrækkes i overensstemmelse med traktatens artikel 130 R, stk. 2;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 29
⇒ nyt

(16) Medlemsstaterne bør ⇒ ikke længere ⇐ i ~~særlige tilfælde~~ have tilladelse til at dispensere fra dette direktiv. ⇒ Dispensationer blev oprindeligt brugt til at indrømme medlemsstaterne op til ni år til at løse problemer med manglende overholdelse af en parameterværdi. Denne fremgangsmåde viste sig at være besværlig for både medlemsstaterne og Kommissionen. I nogle tilfælde medførte den desuden forsinkelser af udbedrende foranstaltninger, fordi muligheden for dispensation blev opfattet som en overgangsperiode. Bestemmelsen om dispensationer bør derfor udgå. Af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed i tilfælde af, at parameterværdier overskrides, bør bestemmelserne vedrørende udbedrende foranstaltninger finde anvendelse øjeblikkeligt, uden at der gives mulighed for at indrømme en dispensation fra parameterværdien. Dispensationer, som medlemsstaterne har indrømmet i medfør af artikel 9 i direktiv 98/83/EF, og som stadig gælder på datoen for dette direktivs ikrafttræden, bør imidlertid fortsat finde anvendelse, indtil dispensationen udløber, men bør ikke forlænges. ⇐ ~~der bør endvidere opstilles en passende ramme for sådanne dispensationer, forudsat at de ikke indebærer nogen sundhedsfare, og forudsat at drikkevandsforsyningen i det pågældende område ikke kan opretholdes på nogen anden rimelig måde;~~

↓ nyt

(17) Kommissionen opfordrede i sit svar på det europæiske borgerinitiativ "Right2Water" i 2014²³ medlemsstaterne til at sikre alle borgere adgang til en minimumsvandforsyning i overensstemmelse med WHO's anbefalinger. Kommissionen påtog sig også fortsat at

²³ COM(2014) 177 final.

"forbedre adgangen til sikkert drikkevand [...] for hele befolkningen via miljøpolitikker"²⁴. Dette er i tråd med FN's bæredygtighedsmål 6 og det tilknyttede mål om at "opnå universel og lige adgang til sikkert drikkevand til en overkommelig pris for alle". Konceptet lige adgang omfatter en bred vifte af aspekter såsom disponibilitet (eksempelvis af geografiske årsager, manglende infrastruktur eller bestemte befolkningsgruppers særlige situation), kvalitet, antagelighed eller overkommelige priser. Vedrørende overkommelige priser for vand er det vigtigt at erindre, at medlemsstaterne ved fastsættelsen af vandtakster i overensstemmelse med princippet om, at alle omkostninger skal dækkes, jf. direktiv 2000/60/EF, må have forskelle i befolkningens økonomiske og sociale vilkår for øje, og de har derfor lov til at godkende sociale takster eller indføre beskyttelsesforanstaltninger for socioøkonomisk vanskeligt stillede befolkningsgrupper. Nærværende direktiv omhandler bl.a. de aspekter af adgang til vand, som vedrører kvalitet og disponibilitet. For at tage fat på disse aspekter som led i svaret på det europæiske borgerinitiativ og bidrage til gennemførelsen af princip 20 i den europæiske søjle for sociale rettigheder²⁵, hvori det erklæres, at alle har ret til adgang til basale tjenester af høj kvalitet, herunder vand". Medlemsstaterne bør pålægges at sætte ind over for problemet med adgang til vand på nationalt niveau og samtidig overlades en vis skønsbeføjelse med hensyn til den konkrete type af foranstaltninger, som skal gennemføres. Dette kan gøres ved hjælp af tiltag, der bl.a. tilsigter at forbedre adgangen til drikkevand for alle, f.eks. med fri adgang til drikkevandsfontæner i byer og ved at fremme brugen heraf, idet der tilskyndes til tilrådighedsstillelse uden beregning af drikkevand i offentlige bygninger og på restauranter.

- (18) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning om opfølgning på det europæiske borgerinitiativ om retten til vand ("Right2Water")²⁶, "at medlemsstaterne bør rette særlig opmærksomhed mod samfundets sårbare gruppers behov"²⁷. Den særlige situation for mindretalskulturer såsom romaer, sinti, travellers, kalé, gens du voyage m.fl., også fastboende, og navnlig deres manglende adgang til drikkevand blev også anerkendt i Kommissionens rapport om gennemførelsen af EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration²⁸ og i Rådets henstilling om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne²⁹. Det er i den generelle sammenhæng hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne er særligt opmærksomme på sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper og træffer de nødvendige foranstaltninger til at sørge for, at disse grupper har adgang til vand. Uden at det berører medlemsstaternes ret til at fastlægge, hvilke grupper der skal omfattes af sådanne foranstaltninger, bør disse grupper som minimum omfatte flygtninge, nomadesamfund, hjemløse og mindretalskulturer såsom romaer, sinti, travellers, kalé, gens du voyage m.fl., også fastboende. Sådanne adgangsgivende foranstaltninger, der overlades til medlemsstaternes skønsbeføjelse, kunne eksempelvis omfatte levering af alternative forsyningssystemer (individuelle vandrensningssæt), vandforsyning via tanke (tankvogne og cisterner) og sikring af den nødvendige infrastruktur i lejre.

²⁴ COM(2014) 177 final, s. 12.

²⁵ Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (2017/C 428/09) af 17. november 2017 (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

²⁶ P8_TA(2015)0294.

²⁷ P8_TA(2015)0294, punkt 62.

²⁸ COM(2014) 209 final.

²⁹ Rådets henstilling (2013/C 378/01) af 9. december 2013 om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne (EUT C 378 af 24.12.2013, s. 1).

↓ 1998/83/EF betragtning 30

~~da det ved tilberedningen eller distributionen af drikkevand kan blive nødvendigt at anvende visse stoffer eller materialer, kræves der regler for anvendelsen af disse for at undgå skadelige virkninger for menneskers sundhed;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 31

~~den videnskabelige og tekniske udvikling kan nødvendiggøre en hurtig tilpasning af de tekniske krav i bilag II og III; for endvidere at lette iværksættelsen af de i den henseende nødvendige foranstaltninger bør der fastlægges en procedure, hvorefter Kommissionen kan vedtage sådanne tilpasninger med bistand fra et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 32

~~forbrugerne bør have passende information om drikkevandets kvalitet, om eventuelle dispensationer givet af medlemsstaterne og om eventuelle udbedrende foranstaltninger truffet af myndighederne; der bør endvidere tages hensyn til Kommissionens behov for både tekniske og statistiske oplysninger og til den enkelte borgers ret til at indhente passende oplysninger om drikkevandets kvalitet;~~

↓ 1998/83/EF betragtning 33

~~under særlige omstændigheder kan det i bestemte geografiske områder være nødvendigt at give medlemsstaterne en længere tidsfrist til opfyldelse af nogle af dette direktivs bestemmelser;~~

↓ 1998/83 betragtning 34
(tilpasset)

~~dette direktiv berører ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for gennemførelse i national lovgivning og for anvendelse af de direktiver, som er nævnt i bilag IV~~

↓ nyt

(19) Ifølge det 7. miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden"³⁰ skal offentligheden have adgang til klare miljøoplysninger på nationalt niveau. Direktiv 98/83/EF indeholdt alene bestemmelser vedrørende passiv adgang til oplysninger, dvs. at medlemsstaterne blot skulle sørge for, at oplysninger stod til rådighed. Disse bestemmelser bør erstattes for at sikre, at aktuelle oplysninger er let tilgængelige, f.eks. på et websted, og linket til dette bør distribueres aktivt. De aktuelle oplysninger bør ikke alene omfatte resultater fra kontrolprogrammerne, men også supplerende oplysninger, som offentligheden kan have nytte af, såsom oplysninger om

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden" (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

indikatorer (jern, hårdhedsgrad, mineraler m.v.), hvilket ofte har indflydelse på forbrugernes opfattelse af ledningsvand. Til dette formål bør indikatorparametrene i direktiv 98/83/EF, som ikke tilvejebragte sundhedsrelaterede oplysninger, erstattes af online oplysninger om disse parametre. For meget store vandleverandører bør yderligere oplysninger, bl.a. om energivirkningsgrad, forvaltning, ledelsesstruktur, omkostningsstruktur og anvendt behandling, også stilles til rådighed online. Det antages, at større forbrugeroplysning og forbedret gennemsigtighed vil bidrage til at øge borgernes tillid til det vand, som de får leveret. Dette ventes med tiden at føre til øget brug af ledningsvand, og derigennem bidrages der til at mindske mængden af plastaffald og drivhusgasemissioner, og der opnås en gunstig indvirkning i form af modvirkning af klimaændringer og for miljøet som helhed.

- (20) Af samme årsager og for at gøre forbrugerne mere opmærksomme på virkningerne af vandforbruget bør de også modtage oplysninger (f.eks. på deres faktura eller via intelligente applikationer) om forbrugsmængde, omkostningsstrukturen for den takst, som vandleverandørens opkræver, herunder variable og faste omkostninger, samt prisen pr. liter drikkevand, hvilket giver mulighed for at sammenligne med prisen for flaskevand.
- (21) De principper, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af vandtakster, dvs. dækning af omkostninger ved vandforsyningen og forureneren betaler, er fastsat i direktiv 2000/60/EF. Dog er vandforsyningstjenestens finansielle bæredygtighed ikke altid sikret, og dette fører i nogle tilfælde til manglende investeringer i vedligeholdelsen af vandinfrastrukturen. Med forbedrede kontrolteknikker er lækagerater – primært som følge af underinvestering – blevet stadig mere tydelige, og der bør på EU-niveau tilskyndes til at nedbringe vandtab med henblik på at forbedre vandinfrastrukturens virkningsgrad. I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør der sættes ind over for dette problem ved at øge gennemsigtigheden og oplysningerne til forbrugerne om lækagerater og energivirkningsgrad.
- (22) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF³¹ tilsigter at garantere retten til at få adgang til miljøoplysninger i medlemsstaterne i overensstemmelse med Århuskonventionen. Det omfatter vidtspændende forpligtelser i relation til dels at stille miljøoplysninger til rådighed efter anmodning og dels aktivt at formidle sådanne oplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF³² har også et vidtspændende anvendelsesområde og dækker deling af geografisk information og herunder datasæt om forskellige miljøforhold. Det er vigtigt, at bestemmelserne i nærværende direktiv om adgang til oplysninger og datadelingsordninger supplerer de nævnte direktiver og ikke skaber en særskilt retsorden. Derfor bør bestemmelserne i nærværende direktiv om oplysning af offentligheden og om oplysninger om overvågningen af gennemførelsen gælde med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF.
- (23) I direktiv 98/83/EF blev der ikke fastsat rapporteringsforpligtelser for små vandleverandører. For at afhjælpe dette og opfylde behovet for oplysninger om gennemførelsen og overensstemmelse bør der indføres et nyt system, hvorved medlemsstaterne pålægges at opstille og løbende ajourføre datasæt samt stille disse til rådighed for Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur; datasættene skal alene

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

indeholde relevante data såsom overskridelser af parameterværdier og hændelser af en vis betydning. Derved bør det sikres, at den administrative byrde for alle enheder forbliver så begrænset som muligt. For at sikre en hensigtsmæssig infrastruktur til offentlighedens adgang samt rapportering og datadeling mellem offentlige myndigheder bør medlemsstaterne basere dataspecifikationerne på direktiv 2007/2/EF og gennemførelsesretsakterne hertil.

- (24) Medlemsstaternes rapportering af data er ikke alene nødvendig af hensyn til overensstemmelseskontrollen, men er også afgørende for, at Kommissionen kan kontrollere og vurdere resultaterne af den eksisterende lovgivning i forhold til de målsætninger, som den søger at opfylde, så der kan samles information til en eventuel fremtidig evaluering af lovgivningen i henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning af 13. april 2016³³. Der er i den forbindelse behov for relevante data, som vil åbne mulighed for bedre at vurdere direktivets virkningsfuldhed, effektivitet, relevans og EU-merværdi, hvilket gør det nødvendigt at sørge for egnede rapporteringsmekanismer, der også kan danne indikatorer for fremtidige evalueringer af direktivet.
- (25) I henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør Kommissionen foretage en evaluering af dette direktiv inden for en vis periode fra den dato, som er fastsat for dets gennemførelse i national ret. Denne evaluering bør baseres på de indsamlede erfaringer og data i løbet af direktivets gennemførelse, på relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data og på eventuelle anbefalinger fra WHO.
- (26) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Nærmere bestemt tilstræbes det med dette direktiv at fremme principperne om sundhedsbeskyttelse, adgang til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse
- (27) Som Domstolen talrige gange har påpeget, ville det være uforeneligt med den bindende karakter, som et direktiv ifølge artikel 288, stk. 3, i traktaten har, principielt at udelukke, at en pligt, som pålægges ved et direktiv, kan påberåbes af berørte personer. Dette hensyn gælder navnlig for et direktiv, som har til formål at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger af enhver forurening af drikkevand. I overensstemmelse med Århus-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet³⁴ bør offentligheden derfor have adgang til domstolsprøvelse med henblik på at bidrage til beskyttelsen af retten til at leve i et miljø, der er foreneligt med personlig sundhed og velfærd. Dertil kommer, at i en situation, hvor et stort antal personer har lidt skade i en "situation med mange skadelidte" som følge af samme ulovlige praksis i relation til en tilsidesættelse af rettigheder, der er tildelt ved dette direktiv, bør de have mulighed for at indbringe repræsentative søgsmål i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har oprettet sådanne mekanismer i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2013/396/EU³⁵.

³³ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

³⁴ EFT L 124 af 5.12.1998, s. 4.

³⁵ Kommissionens henstilling af 11.6.2013 om fælles principper for kollektive retsmidler i medlemsstaterne til opnåelse af pålæg, forbud eller erstatning i forbindelse med tilsidesættelse af rettigheder i henhold til EU-retten (EUT L 201 af 26.7.2013, s. 60).

- (28) For at tilpasse dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling eller for at specificere kontrolkravene med henblik på farevurderinger og risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringer af bilag I til IV til dette direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter. Desuden er bemyndigelsen, jf. del C, Note 10, i bilag I til direktiv 98/83/EF, til at fastsætte kontrolhyppigheder og -metoder for så vidt angår radioaktive stoffer blevet forældet som følge af vedtagelsen af Rådets direktiv 2013/51/Euratom³⁶, og den bør derfor ophæves. Bemyndigelsen i del A, andet afsnit, i bilag III til direktiv 98/83/EF vedrørende ændringer af direktivet er ikke længere nødvendig og bør ophæves.
- (29) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at vedtage formatet af og metoden til at fremlægge drikkevandsrelaterede oplysninger, som gives til alle forsynede personer, og med henblik på at vedtage formatet af og metoden til at fremlægge de oplysninger vedrørende gennemførelsen af direktivet, som medlemsstaterne tilvejebringer, og som samles af Det Europæiske Miljøagentur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³⁷.
- (30) Med forbehold af kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF³⁸ bør medlemsstaterne fastsætte sanktioner for overtrædelse af dette direktivs bestemmelser, og sikre, at de gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (31) Ved direktiv 2013/51/Euratom indførtes særlige ordninger for kontrollen med radioaktive stoffer i drikkevand. Derfor bør der i nærværende direktiv ikke fastsættes parameterværdier for radioaktivitet.
- (32) Målsætningerne for dette direktiv, nemlig at beskytte menneskers sundhed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den foreslåede foranstaltnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (33) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de

³⁶ Rådets direktiv 2013/51/Euratom af 22. oktober 2013 om krav om beskyttelse af befolkningens sundhed med hensyn til radioaktive stoffer i drikkevand (EUT L 296 af 7.11.2013, s. 12).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28).

tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.

(34) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag V, del B, angivne frister for gennemførelse af direktiverne i national ret —

↓ 1998/83 (tilpasset)

⇒ nyt

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

1. Dette direktiv vedrører kvaliteten af drikkevand.
2. Formålet med dette direktiv er at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger af enhver forurening af drikkevand ved at sikre, at drikkevandet er sundt og rent.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. "drikkevand": ~~a) alle former for vand, der enten ubehandlet eller efter behandling er beregnet til drikkebrug, madlavning, fødevarer tilberedning~~ ⇒ , ~~produktion,~~ ⇐ eller andre husholdningsformål ⇒ i både offentlige og private bygninger ⇐ , uanset vandets oprindelse, og uanset om det leveres gennem distributionsnet, ⊗ leveres ⊗ fra tankvogn/tankskib eller ⇒ for kildevands vedkommende tappes ⇐ i flasker ~~eller anden emballage.~~
- ~~b) alle former for vand, der anvendes i levnedsmiddelvirksomheder til fremstilling, behandling, konservering eller markedsføring af produkter eller stoffer bestemt til konsum, medmindre de nationale kompetente myndigheder har fastslået, at vandets kvalitet ikke kan påvirke det færdige levnedsmiddels sundhedsmæssige kvalitet~~
2. "forbrugernes fordelingsnet": rør, fittings og anordninger, som er installeret mellem vandhaner, der sædvanligvis anvendes til drikkevand ⇒ i både offentlige og private bygninger ⇐, og distributionsnettet, men kun hvis de i henhold til gældende national ret ikke er vandforsyningsanlæggets ansvar i dets egenskab af vandforsyningsanlæg.

↓ nyt

3. "vandleverandør": en enhed, der leverer mindst 10 m³ drikkevand om dagen i gennemsnit
4. "lille vandleverandør": en vandleverandør, der leverer mindre end 500 m³ om dagen eller forsyner færre end 5 000 personer
5. "stor vandleverandør": en vandleverandør, der leverer mindst 500 m³ om dagen eller forsyner mindst 5 000 personer

6. "meget stor vandleverandør": en vandleverandør, der leverer mindst 5 000 m³ om dagen eller forsyner mindst 50 000 personer
7. "opprioriterede bygninger": større bygninger med mange brugere, der potentielt udsættes for vandrelaterede risici, f.eks. hospitaler, plejehjem, bygninger med indkvarteringsmuligheder, fængsler og campingpladser, som medlemsstaterne udpeger
8. "sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper": mennesker, som er isoleret fra samfundet som følge af forskelsbehandling eller manglende adgangsrettigheder, ressourcer eller muligheder, og som er mere udsat for en række mulige risici for så vidt angår deres sundhed, sikkerhed, manglende uddannelse, skadelige skikke eller andre risici end resten af samfundet.

↓ 1998/83 (tilpasset)

Artikel 3

Undtagelser

1. Dette direktiv gælder ikke for:
 - (a) naturligt mineralvand, der anerkendes som sådant af den ansvarlige myndighed som omhandlet i kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med ~~Rådets direktiv 80/777/EØF af 15. juli 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand³⁹~~ direktiv 2009/54/EF
 - (b) vand, der betragtes som lægemidler i henhold til ~~Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om farmaceutiske specialiteter⁴⁰~~ direktiv 2001/83/EF.
2. Medlemsstaterne kan undtage følgende fra dette direktivs bestemmelser:
 - a) vand, der udelukkende er beregnet til formål, for hvilke myndighederne har fastslået, at vandets kvalitet hverken direkte eller indirekte har indflydelse på de berørte forbrugeres sundhed
 - b) drikkevand fra en individuel vandforsyning, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³~~10 m³~~ pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.
3. Medlemsstater, som gør brug af undtagelserne i stk. 2, litra b), sørger for, at den berørte befolkning underrettes herom og om enhver foranstaltning, der kan træffes

↓ 1998/83

↓ 1998/83

³⁹ ~~EFT L 229 af 30.8.1980, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/70/EF (EFT L 299 af 23.11.1996, s. 26).~~

⁴⁰ ~~EFT 22 af 9.2.1965, s. 369. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/39/EØF (EFT L 214 af 24.8.1993, s. 22).~~

for at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger forårsaget af forurening af drikkevand. Desuden skal der, når kvaliteten af dette vand har vist sig at indebære en potentiel fare for sundheden, straks gives den berørte befolkning passende vejledning.

↓ 1998/83 (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel 4

Generelle forpligtelser

1. Medlemsstaterne træffer, uden at det berører deres forpligtelser i henhold til andre ~~fællesskabsbestemmelser~~ EU-bestemmelser , de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at drikkevandet er sundt og rent. Med henblik på at opfylde minimumskravene i dette direktiv betragtes drikkevand som sundt og rent, hvis det opfylder alle de følgende betingelser :
 - a) det er frit for mikroorganismer, parasitter og stoffer i mængder eller koncentrationer, der udgør en potentiel fare for sundheden ~~og~~
 - b) det opfylder de minimumskrav, der er fastsat i bilag I, del A og B ~~og hvis medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 5 til 8 og artikel 10 samt i henhold til traktaten~~
 - c) medlemsstaterne har truffet ~~træffer~~ alle andre nødvendige foranstaltninger for ~~at sikre, at drikkevandet opfylder~~ opfylde kravene ~~⇒~~ , der er fastsat i artikel 5 til 12 ~~⇐~~ i dette direktiv.
2. Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltninger, der træffes for at gennemføre dette direktiv, på ingen måde, hverken direkte eller indirekte, medfører en forringelse af drikkevandets nuværende kvalitet ~~, for så vidt det er relevant for sundhedsbeskyttelsen,~~ eller en øget forurening af vand, der anvendes til fremstilling af drikkevand.

Artikel 5

Kvalitetskrav

1. Medlemsstaterne fastsætter for parametrene i bilag I de værdier, der skal gælde for drikkevand , og disse må ikke være mere lempelige end de værdier, som fastsættes deri .
- ~~2. De værdier, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 1, må ikke være mindre strenge end værdierne i bilag I. For parametrene i bilag I, del C, behøver værdierne kun at fastsættes til kontrolformål og til opfyldelse af forpligtelserne i artikel 8.~~
- ~~2.3.~~ Medlemsstaterne fastsætter værdier for supplerende parametre, der ikke er opført i bilag I, hvis sundhedshensyn på deres nationale territorium eller en del af dette gør det nødvendigt. De fastsatte værdier skal mindst opfylde kravene i artikel 4, stk. 1, litra a).

Artikel 6

Sted, hvor kravene skal overholdes

~~1.~~ De parameterverdier, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, ~~⇒~~ for så vidt angår parametrene opført i bilag I, del A og B, ~~⇐~~ skal:

- (c) for vand, der leveres gennem distributionsnet, overholdes på det sted inden for en bygning eller en virksomhed, hvor det tappes fra vandhaner, der sædvanligvis anvendes til drikkevand, eller
- (d) for vand, der leveres fra en tankvogn/et tankskib, overholdes på det sted, hvor det tappes fra tankvognen/tankskibet, eller
- (e) for ~~⇐~~ kildevand ~~⇐~~ ~~aftappet på flasker eller i anden emballage med henblik på salg,~~ overholdes på det sted, hvor vandet aftappes på flaske ~~eller i anden emballage, eller~~

~~d) for vand til brug i en levnedsmiddelvirksomhed, overholdes på det sted, hvor vandet bruges i virksomheden.~~

~~2. For så vidt angår vand, der er omfattet af stk. 1, litra a), anses medlemsstaterne for at have opfyldt deres forpligtelser i henhold til denne artikel, artikel 4 og artikel 8, stk. 2, hvis det kan godtgøres, at manglende overholdelse af de parameterverdier, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, skyldes forbrugernes fordelingsnet eller vedligeholdelsen af det, bortset fra i bygninger og virksomheder, hvor der leveres vand til offentligheden, som f.eks. skoler, hospitaler og restauranter.~~

~~3. Hvis stk. 2 finder anvendelse, og der er risiko for, at vand i henhold til stk. 1, litra a), ikke overholder de parameterverdier, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, sørger medlemsstaterne ikke desto mindre for:~~

~~a) at der træffes passende foranstaltninger for at mindske eller fjerne risikoen for manglende overholdelse af parameterverdierne, f. eks. vejledning af ejendommens ejere om mulige udbedrende foranstaltninger, de bør træffe, og/eller~~

~~at der træffes andre foranstaltninger, såsom passende behandlingsteknikker, der ændrer vandets sammensætning eller egenskaber inden levering, for at mindske eller fjerne risikoen for, at vandet ikke overholder parameterverdierne efter levering, og~~

~~og~~

~~b) at de berørte forbrugere får den fornødne information og vejledning om mulige supplerende udbedrende foranstaltninger, de bør træffe.~~

↓ nyt

Artikel 7

Risikobaseret tilgang til vandsikkerhed

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at drikkevandsforsyning, -behandling og -distribution underkastes en risikobaseret tilgang bestående af følgende elementer:

- (f) en farevurdering af vandforekomster, som anvendes til indvinding af drikkevand, i overensstemmelse med artikel 8

- (g) en forsyningsikkerhedsvurdering, som udføres af vandleverandører med henblik på at kontrollere kvaliteten af det vand, de leverer, i overensstemmelse med artikel 9 og bilag II, del C
 - (h) en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet i overensstemmelse med artikel 10
2. Farevurderinger skal udføres senest [3 år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv]. De skal revideres hvert 3. år og om nødvendigt ajourføres.
 3. Forsyningsikkerhedsvurderinger skal udføres af meget store og store vandleverandører senest [3 år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] og af små vandleverandører senest [6 år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv]. De skal revideres med jævne mellemrum mindst hvert 6. år og om nødvendigt ajourføres.
 4. Risikovurderinger af forbrugernes fordelingsnet skal udføres senest [3 år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv]. De skal revideres hvert 3. år og om nødvendigt ajourføres.

Artikel 8

Farevurdering af vandforekomster, som anvendes til indvinding af drikkevand

1. Med forbehold af artikel 6 og 7 i direktiv 2000/60/EF skal medlemsstaterne sørge for, at der udføres en farevurdering for vandforekomster, som anvendes til indvinding af drikkevand, og som leverer mere end 10 m³ om dagen i gennemsnit. Farevurderingen skal omfatte følgende elementer:
 - (i) udpegning af og georeferencer for alle indvindingssteder i de vandforekomster, der er omfattet af farevurderingen
 - (j) kortlægning af beskyttelseszoner, hvis sådanne zoner er blevet oprettet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i direktiv 2000/60/EF, og de beskyttede områder, jf. samme direktivs artikel 6
 - (k) udpegning af farer og mulige forureningskilder, der påvirker de vandforekomster, som er omfattet af farevurderingen. Medlemsstaterne kan til dette formål benytte vurderingen af menneskelige aktiviteter indvirkning, jf. artikel 5 i direktiv 2000/60/EF, og oplysningerne om signifikante belastninger, der indsamles i overensstemmelse med punkt 1.4 i bilag II til dette direktiv
 - (l) regelmæssig kontrol af de vandforekomster, der er omfattet af risikovurderingen af relevante forurenende stoffer, som udvælges fra følgende lister:
 - i) parametre, der er opført del A og B, i bilag I til dette direktiv
 - ii) grundvandsforurenende stoffer, som er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF⁴¹, og forurenende stoffer og forureningsindikatorer, for hvilke medlemsstaterne har fastsat tærskelværdier i overensstemmelse med bilag II til dette direktiv

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19).

- iii) prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF⁴²
- iv) andre relevante forurenende stoffer, såsom mikroplast eller forurenende stoffer, der er specifikke for et vandløbsopland, som medlemsstaterne fastsætter på grundlag af vurderingen af menneskelige aktiviteter indvirkning, jf. artikel 5 i direktiv 2000/60/EF, og oplysningerne om signifikante belastninger, der indsamles i overensstemmelse med punkt 1.4 i bilag II til dette direktiv

Ud fra nr. i) til iv) skal medlemsstaterne med henblik på at kontrollere parametrene udvælge stoffer eller forurenende stoffer, der betragtes som relevante i lyset af de farer, som er udpeget i henhold til litra c), eller i lyset af de oplysninger, som vandleverandørerne forelægger i overensstemmelse med stk. 2.

Medlemsstaterne kan til den regelmæssige kontrol benytte den kontrol, som udføres i overensstemmelse med anden EU-lovgivning.

2. De vandleverandører, som kontrollerer deres råvand med henblik på operationel kontrol, skal pålægges at oplyse de kompetente myndigheder om udviklingstendenser og usædvanlige koncentrationer af kontrollerede parametre, stoffer eller forurenende stoffer.
3. Medlemsstaterne skal oplyse de vandleverandører, der benytter den af farevurderingen omfattede vandforekomst, om resultaterne af den kontrol, der er udført i henhold til stk. 1, litra d), og kan på grundlag af disse kontrolresultater:
 - (m) pålægge vandleverandører at udføre supplerende kontrol eller behandling af visse parametre
 - (n) tillade vandleverandører at reducere kontrolhyppigheden af visse parametre, uden at være forpligtet til at foretage en forsyningssikkerhedsrisikovurdering, forudsat at de ikke er centrale parametre som defineret i bilag II, del B, punkt 1, og forudsat at ingen faktor, som med rimelighed kan forventes, sandsynligvis vil forårsage forringelse af vandets kvalitet.
4. I det tilfælde, at en vandleverandør får lov at reducere kontrolhyppigheden, jf. stk. 2, litra b), skal medlemsstaterne fortsat regelmæssigt kontrollere disse parametre i den vandforekomst, der er omfattet af farevurderingen.
5. Ud fra de oplysninger, der indsamles i henhold til stk. 1 og 2, henholdsvis direktiv 2000/60/EF, skal medlemsstaterne træffe følgende foranstaltninger i samarbejde med vandleverandørerne eller sørge for, at vandleverandørerne træffer disse foranstaltninger:
 - (o) forebyggende foranstaltninger med henblik på at reducere det nødvendige behandlingsniveau og beskytte vandkvaliteten, bl.a. foranstaltninger som omhandlet i artikel 11, stk. 3, litra d), i direktiv 2000/60/EF

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).

- (p) afbødende foranstaltninger, der anses for nødvendige på baggrund af den udførte kontrol i henhold til stk. 1, litra d), for at udpege og sætte ind over forureningskilden.

Medlemsstaterne skal regelmæssigt gennemgå sådanne foranstaltninger.

Artikel 9

Forsyningsrisikovurdering

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at vandleverandørerne udfører en forsyningsikkerhedsrisikovurdering, der åbner mulighed for at tilpasse kontrolhyppigheden for alle parametre, som er opført i bilag I, del A og B, dog ikke centrale parametre i henhold til del B i bilag II, alt efter om de forekommer i råvandet.

For disse parametre skal medlemsstaterne sørge for, at vandleverandørerne kan afvige fra de prøveudtagningshyppigheder, der er fastsat i bilag II, del B, i overensstemmelse med specifikationerne i bilag II, del C.

Vandleverandørerne skal til dette formål pålægges at tage hensyn til resultaterne af den farevurdering, der udføres i overensstemmelse med artikel 8 i nærværende direktiv, og den kontrol, der udføres i medfør af artikel 7, stk. 1, og artikel 8 i direktiv 2000/60/EF.

2. Forsyningsikkerhedsrisikovurderinger skal godkendes af de kompetente myndigheder.

Artikel 10

Risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at der udføres en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet med følgende elementer:

- (q) en vurdering af de potentielle risici i relation til forbrugernes fordelingsnet og de tilhørende produkter og materialer, og om disse påvirker vandkvaliteten på det sted, hvor det tappes fra vandhaner, som normalt benyttes til drikkevand, bl.a. om vandet leveres til offentligheden i opprioriterede bygninger

- (r) regelmæssig kontrol af de parametre, der er opført på listen i bilag I, del C, i bygninger, hvor den potentielle fare for menneskers sundhed anses for at være størst. Relevante parametre og bygninger skal udvælges med henblik på kontrol ud fra den vurdering, der udføres i henhold til litra a).

Medlemsstaterne kan med henblik på den regelmæssige kontrol, der nævnes i første afsnit, oprette en kontrolstrategi med fokus på opprioriterede bygninger

- (s) verifikation af, om ydeevnen for byggevarer i kontakt med drikkevand er tilstrækkelig i forhold til de væsentlige egenskaber i forbindelse med de grundlæggende krav til bygværker, der er specificeret i punkt 3, litra e), i bilag I til forordning (EU) nr. 305/2011.

2. Finder en medlemsstat på grund af den vurdering, der udføres i henhold til stk. 1, litra a), at forbrugernes fordelingsnet eller de anvendte produkter og materialer indebærer en risiko for menneskers sundhed, eller at den udførte kontrol, jf. stk. 1,

litra b), godtgør, at parameterværdierne i bilag I, del C, ikke opfyldes, skal medlemsstaterne:

- (t) træffe egnede foranstaltninger for at eliminere eller mindske risikoen for manglende overholdelse af de parameterværdier, der er fastlagt i bilag I, del C
- (u) træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sørge for, at migrationen af stoffer eller kemiske stoffer fra byggevarer, der benyttes til fremstilling eller distribution af drikkevand, hverken direkte eller indirekte bringer menneskers sundhed i fare
- (v) træffe andre foranstaltninger, såsom passende behandlingsteknikker, i samarbejde med vandleverandører med henblik på at ændre vandets sammensætning eller egenskaber inden levering, for derigennem at eliminere eller mindske risikoen for manglende overholdelse af parameterværdierne efter levering
- (w) på behørig vis oplyse og rådgive forbrugere om betingelser for forbrug og brug af vandet og om mulige foranstaltninger for at undgå, at risikoen genopstår
- (x) tilrettelægge uddannelse af blikkenslagere og andre fagfolk, der beskæftiger sig med forbrugeres fordelingsnet og installation af byggevarer
- (y) for *Legionellas* vedkommende sørge for, at effektive kontrol- og forvaltningsforanstaltninger er indført for at forebygge og sætte ind over for eventuelle sygdomsudbrud.

↓ 1998/83 (tilpasset)

Artikel ~~117~~

Kontrol

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre regelmæssig kontrol af drikkevandskvaliteten for at kontrollere, at det vand, der stilles til rådighed for forbrugerne, opfylder kravene i dette direktiv og især de parameterværdier, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5. Prøver ~~der~~ skal ~~udtages~~, så de er repræsentative for kvaliteten af det vand, der forbruges i løbet af hele året. Herudover træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at effektiviteten af desinfektionen kontrolleres i de tilfælde, hvor desinfektion er en del af fremstillingen eller distributionen af drikkevand, og at eventuel forurening fra biprodukter fra desinfektionen holdes så lav som muligt, uden at det går ud over desinfektionen.

↓ 1998/83
⇒ nyt

2. Til opfyldelse af forpligtelserne i stk. 1 opstilles ~~de kompetente myndigheder~~ passende kontrolprogrammer ⇒ i overensstemmelse med bilag II, Del A, ⇐ for alt drikkevand. Kontrolprogrammerne skal ~~opfylde minimumskravene i bilag II.~~ ⇒ omfatte følgende elementer: ⇐

↓ nyt

- (z) kontrol af de parametre, der er opført i bilag I, del A og B, og af de parametre, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i overensstemmelse med bilag II, samt i overensstemmelse med artikel 9, når en forsyningsikkerhedsrisikovurdering er udført
- (æ) kontrol af de parametre, der er opført i bilag I, del C, med henblik på risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet, jf. artikel 10, stk. 1, litra b),
- (ø) kontrol med henblik på farevurderingen, jf. artikel 8, stk. 1, litra d).

↓ 1998/83

3. Prøveudtagningsstederne fastsættes af de kompetente myndigheder og skal være i overensstemmelse med de relevante krav i bilag II, del D.

↓ 596/2009 Artikel 1 og bilagets afsnit 2.2

~~4. Der kan efter forvaltningsproceduren i artikel 12, stk. 2, opstilles fællesskabsvejledninger for den kontrol, som er omhandlet i nærværende artikel.~~

↓ 1998/83 (tilpasset)

~~45.~~ ~~a)~~ Medlemsstaterne skal overholde de specifikationer for analyse af parametre, der er anført i bilag III i overensstemmelse med følgende principper:

~~a) b)~~ ~~d~~ Der kan anvendes andre analyse metoder end de i bilag III, del ~~A~~, anførte, såfremt det kan påvises, at de resultater, der opnås herved, er mindst lige så pålidelige som dem, der opnås ved de angivne metoder , ved at meddele ~~Medlemsstater, der anvender alternative metoder, meddeler~~ Kommissionen alle relevante oplysninger vedrørende disse metoder og deres ækvivalens.

~~b) e)~~ ~~f~~ For så vidt angår parametrene i bilag III, del ~~2 og 3 B~~, kan en hvilken som helst analysemetode anvendes, såfremt den opfylder kravene deri.

~~56.~~ Medlemsstaterne sørger for, at der i hvert enkelt tilfælde foretages supplerende kontrol af stoffer og mikroorganismer, for hvilke der ikke er fastsat parameterværdier i overensstemmelse med artikel 5, hvis der er grund til at nære mistanke om, at de kan være til stede i mængder, der udgør en potentiel fare for sundheden.

↓ 1998/83

Artikel ~~12~~

Udbedrende foranstaltninger og begrænsning af brugen

1. Medlemsstaterne sørger for, at der ved ethvert tilfælde af manglende overholdelse af de parameterværdier, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, straks foretages en undersøgelse med henblik på at påvise årsagen hertil.
2. Overholder drikkevandet på trods af de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde forpligtelserne i henhold til artikel 4, stk. 1, ikke de parameterværdier, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, sørger den pågældende medlemsstat ~~med forbehold af artikel 6, stk. 2,~~ for, at der hurtigst muligt træffes udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af drikkevandets kvalitet, og den opprioriterer sine gennemførelsesforanstaltninger, idet den bl.a. tager hensyn til, i hvilken udstrækning den pågældende parameterværdi er overskredet, og til den potentielle fare for sundheden.

↓ nyt

I tilfælde af manglende overholdelse af de parameterværdier, der er fastsat i bilag I, del C, skal de udbedrende foranstaltninger omfatte de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, litra a) til f).

↓ 1998/83 (tilpasset)

⇒ nyt

3. Uanset om parameterværdierne er overholdt, sørger medlemsstaterne for, at enhver drikkevandsforsyning, der indebærer en potentiel fare for sundheden, forbydes, eller at brugen af vandet begrænses, ~~eller~~ og at der træffes ~~sådanne~~ andre udbedrende foranstaltninger, som er nødvendige af hensyn til sundhedsbeskyttelsen. ~~I sådanne tilfælde underrettes forbrugerne straks herom og gives den fornødne vejledning.~~

↓ nyt

Medlemsstaterne skal automatisk betragte manglende opfyldelse af minimumskravene til de parameterværdier, der er fastsat i bilag I, del A og B, som en potentiel fare for menneskers sundhed.

4. I de tilfælde, der beskrives i stk. 2 og 3, skal medlemsstaterne hurtigst muligt træffe alle følgende foranstaltninger:
 - (å) underrette alle berørte forbrugere om den potentielle fare for menneskers sundhed og årsagen til denne, om overskridelser af en parameterværdi og om de trufne udbedrende foranstaltninger og herunder forbud, begrænsning eller andre foranstaltninger

- (aa) give og jævnligt ajourføre nødvendig rådgivning til kunder om betingelser for forbrug og brug af vandet, idet der navnlig tages hensyn til potentielt sårbare grupper
- (bb) oplyse kunderne, når det er fastslået, at der ikke længere er en potentiel fare for menneskers sundhed, og oplyse dem om, at den normale tjeneste er genoprettet.

↓ 1998/83 (adapted)

45. De kompetente myndigheder eller andre relevante organer afgør, hvilke foranstaltninger der skal træffes i henhold til stk. 3, idet de også tager hensyn til den mulige sundhedsfare ved at afbryde drikkevandsforsyningen eller begrænse brugen af drikkevand.
- ~~5. Medlemsstaterne kan udarbejde vejledninger for at hjælpe de kompetente myndigheder med at opfylde deres forpligtelser i henhold til stk. 4.~~
- ~~6. I tilfælde af manglende overholdelse af parameterværdierne eller specifikationerne i bilag I, del C, undersøger den pågældende medlemsstat, om denne manglende overholdelse udgør en fare for sundheden. Den træffer udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af vandets kvalitet, hvis dette er nødvendigt af hensyn til sundhedsbeskyttelsen.~~
- ~~7. Medlemsstaterne sørger for, at forbrugerne informeres, når der træffes udbedrende foranstaltninger, medmindre de kompetente myndigheder finder, at overskridelsen af parameterværdien er ubetydelig.~~

Artikel 9

Dispensationer

- ~~1. Medlemsstaterne kan dispensere fra de parameterværdier, der er fastsat i bilag I, del B, eller som er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, inden for en maksimal værdi, som de fastlægger, såfremt dispensationen ikke indebærer en potentiel fare for sundheden, og såfremt drikkevandsforsyningen i det pågældende område ikke kan opretholdes på nogen anden rimelig måde.~~
- ~~Dispensationer skal gælde så kort tid som muligt og ikke længere end tre år; inden dispensationen udløber, skal der foretages en revision for at fastslå, om der er gjort tilstrækkeligt fremskridt. Hvis medlemsstaterne ønsker at give endnu en dispensation, skal de sende revisionen samt en begrundelse for deres beslutning om den anden dispensation til Kommissionen. Denne anden dispensation må heller ikke gælde længere end tre år.~~
- ~~2. Under særlige omstændigheder kan medlemsstaterne sende Kommissionen en ansøgning om en tredje dispensation for en periode på højst tre år. Kommissionen træffer afgørelse om denne ansøgning inden tre måneder.~~
- ~~3. I forbindelse med dispensationer, der er givet i overensstemmelse med stk. 1 og 2, angives følgende:~~
- ~~(ee) årsagen til dispensationen~~

- ~~(dd) den pågældende parameter, tidligere relevante kontrolresultater og den højeste tilladte værdi i henhold til dispensationen~~
- ~~(ee) det geografiske område, mængden af vand, der leveres pr. dag, den berørte befolkning, og om der er nogen relevant levnedsmiddelvirksomhed, der påvirkes~~
- ~~(ff) en passende kontrolplan, om nødvendigt med øget kontrolhyppighed~~
- ~~(gg) et sammendrag af planen for de nødvendige udbedrende foranstaltninger, herunder en tidsplan for arbejdet og et skøn over omkostningerne og bestemmelserne om revision~~
- ~~(hh) den nødvendige varighed af dispensationen.~~

~~4. Finder de kompetente myndigheder, at overskridelsen af parameterværdien er ubetydelig, og at udbedrende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, kan afhjælpe problemet inden for højst 30 dage, behøver kravene i stk. 3 ikke at anvendes.~~

~~I så fald skal de kompetente myndigheder eller andre relevante organer kun fastsætte den højeste tilladte værdi for den pågældende parameter og tidsfristen for afhjælpning af problemet.~~

~~5. Stk. 4 kan ikke længere anvendes, hvis den samme parameterværdi for en given vandforsyning i løbet af de foregående 12 måneder er blevet overskredet i mere end 30 dage sammenlagt.~~

~~6. Medlemsstater, som anvender de dispensationer, der er hjemlet i denne artikel, skal sørge for, at den befolkning, der berøres af dispensationen, straks informeres på passende vis om dispensationen og om betingelserne i forbindelse hermed. Derudover sørger medlemsstaterne om nødvendigt for at vejlede befolkningsgrupper, for hvilke dispensationen kan indebære en særlig risiko.~~

~~Disse forpligtelser gælder ikke for de i stk. 4 omhandlede forhold, medmindre de kompetente myndigheder bestemmer andet.~~

~~7. Bortset fra dispensationer, der gives i overensstemmelse med stk. 4, giver medlemsstaterne inden to måneder Kommissionen meddelelse om dispensationer, der vedrører en vandforsyning på mere end 1000 m³ pr. dag i gennemsnit eller en befolkning på mere end 5000 personer, herunder de i stk. 3 omhandlede oplysninger.~~

~~8. Denne artikel gælder ikke for drikkevand, der udbydes til salg i flasker eller anden emballage.~~

Artikel 10

Kvalitetssikring af behandling, udstyr og materialer

~~Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ethvert stof, eller at ethvert materiale til nye anlæg, som anvendes ved fremstilling eller distribution af drikkevand, og forureninger i forbindelse med sådanne stoffer eller med sådanne materialer til nye anlæg, ikke er til stede i drikkevandet i større koncentrationer end nødvendigt for deres formål, og at de hverken direkte eller indirekte forringer den sundhedsbeskyttelse, som er foreskrevet ved dette direktiv. I denne forbindelse skal fortolkende dokumenter og tekniske specifikationer i henhold til artikel 3 og artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative~~

~~bestemmelser om byggevarer⁴³ være i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende direktiv.~~

↓ nyt

Artikel 13

Adgang til drikkevand

1. Med forbehold af artikel 9 i direktiv 2000/60/EF skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forbedre adgangen for alle til drikkevand og fremme brugen heraf på deres område. Dette skal omfatte alle følgende foranstaltninger:
 - (ii) udpegning af mennesker uden adgang til drikkevand og årsager til den manglende adgang (eksempelvis det forhold, at de tilhører en sårbar og marginaliseret befolkningsgruppe), vurdering af mulighederne for at forbedre disse menneskers adgang og oplyse dem om mulighederne for at tilslutte sig fordelingsnettet eller om alternative midler til at få adgang til vandet
 - (jj) etablering og vedligeholdelse af udstyr udendørs og indendørs med henblik på at give gratis adgang til drikkevand i det offentlige rum
 - (kk) fremme anvendelsen af drikkevand ved at:
 - i) iværksætte informationskampagner om kvaliteten af vandet
 - ii) tilskynde til at levere vandet i forvaltninger og offentlige bygninger
 - iii) tilskynde til, at drikkevand stilles til rådighed uden beregning i restauranter, kantiner og i forbindelse med catering.
2. Ud fra de oplysninger, som indsamles i henhold til stk. 1, litra a), skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sørge for, at sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper har adgang til drikkevand.

Har disse befolkningsgrupper ikke adgang til drikkevand, skal medlemsstaterne straks oplyse dem om kvaliteten af det vand, de benytter, og om eventuelle foranstaltninger, der kan træffes for at undgå de skadelige virkninger på menneskers sundhed forårsaget af forurening af drikkevand.

Artikel 14

Oplysninger til offentligheden

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at tilstrækkelige og aktuelle oplysninger om kvaliteten af drikkevand står til rådighed online for alle personer, som der leveres til, i overensstemmelse med bilag IV.
2. Medlemsstaterne skal sørge for, at alle personer, som der leveres til, regelmæssigt og mindst en gang om året på hensigtsmæssig vis (f.eks. på deres faktura eller intelligente applikationer) uopfordret modtager følgende oplysninger:

⁴³ ~~EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).~~

- (ll) oplysninger om omkostningsstrukturen for den takst, som opkræves pr. kubikmeter drikkevand inklusive faste og variable omkostninger, idet der som minimum fremlægges omkostninger i relation til følgende elementer:
 - i) foranstaltninger truffet af vandleverandørerne med henblik på farevurderingen i henhold til artikel 8, stk. 5
 - ii) behandling og distribution af drikkevand
 - iii) spildevandsopsamling og -rensning
 - iv) truffne foranstaltninger ifølge artikel 13 i de tilfælde, hvor vandleverandørerne har truffet sådanne foranstaltninger
- (mm) prisen for leveret drikkevand pr. liter og kubikmeter
- (nn) husholdningens forbrug mindst for hvert år eller pr. faktureringsperiode, sammen med udviklingstendensen i det årlige forbrug
- (oo) sammenligninger af husstandens årlige vandforbrug med et gennemsnitligt forbrug for en husstand i samme kategori
- (pp) et link til det websted, der indeholder de i bilag IV fastsatte oplysninger.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet af og metoden til at fremlægge de oplysninger, der skal afgives i henhold til første afsnit. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 20, stk. 2.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke anvendelsen af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF.

Artikel 15

Oplysninger om overvågning af gennemførelsen

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF skal medlemsstaterne med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur:
 - (qq) senest [6 år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] etablere og efterfølgende hvert 6. år ajourføre et datasæt med oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet efter artikel 13, og om andelen af deres befolkning, som har adgang til drikkevand
 - (rr) senest [3 år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] etablere og efterfølgende hvert 3. år ajourføre et datasæt indeholdende den farevurdering og den risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet, der udføres i overensstemmelse med henholdsvis artikel 8 og 10, herunder med følgende elementer:
 - i) de indvindingssteder, der er udpeget i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a)
 - ii) de kontrolresultater, der er indsamlet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra d), og artikel 10, stk. 1, litra b), og
 - iii) præcise oplysninger om foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 8, stk. 5, og artikel 10, stk. 2
 - (ss) etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt indeholdende kontrolresultater i tilfælde af overskridelser af de parameterværdier, som er fastsat i bilag I, del A og B, og som er indsamlet i overensstemmelse med

artikel 9 og 11, samt oplysninger om de udbedrende foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 12

- (tt) etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt indeholdende oplysninger om drikkevandsrelaterede hændelser, som – uanset om parameterverdierne er overholdt – har medført, at menneskers sundhed potentielt har været udsat for fare, og som varede mere end 10 på hinanden følgende dage og berørte mindst 1 000 personer, tillige med årsagerne til disse hændelser og de udbedrende foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 12.

Der skal om muligt benyttes geodatatjenester som defineret i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2007/2/EF til at forelægge disse datasæt.

2. Medlemsstaterne skal sikre, at Kommissionen, Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme har adgang til de datasæt, der omhandles i stk. 1.
3. Det Europæiske Miljøagentur skal regelmæssigt eller efter at have modtaget en anmodning fra Kommissionen offentliggøre og ajourføre en EU-dækkende oversigt på grundlag af data indsamlet fra medlemsstaterne.

Den EU-dækkende oversigt skal omfatte indikatorer for dette direktivs output, resultater og virkninger, EU-dækkende oversigtskort og medlemsstaternes oversigtsrapporter, når dette er relevant.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet af og metoden til at fremlægge de oplysninger, der skal afgives i henhold til stk. 1 og 3, herunder udførlige krav angående indikatorer, de EU-dækkende oversigtskort og medlemsstaternes oversigtsrapporter som omhandlet i stk. 3.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 16

Adgang til domstolsprøvelse

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at fysiske eller juridiske personer eller deres sammenslutninger, organisationer eller grupper i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis har adgang til ved en domstol eller et andet uafhængigt og upartisk ved lov nedsat organ at få prøvet den materielle eller processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse i relation til gennemførelsen af artikel 4, 5, 12, 13, og 14, når en af de følgende betingelser er opfyldt:

(uu) de har tilstrækkelig interesse

(vv) de gør gældende, at en rettighed er krænket, når dette er en forudsætning i henhold til en medlemsstats forvaltningsprocesretlige regler.

2. Medlemsstaterne afgør, på hvilket stadium der kan rejses indsigelse mod afgørelser, handlinger eller undladelser.
3. Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed, i overensstemmelse med målet om at give den berørte offentlighed vidtgående adgang til klage og domstolsprøvelse.

Med henblik herpå anses den interesse, som enhver ikke-statslig organisation, der arbejder for miljøbeskyttelse og opfylder kravene efter national lovgivning, har, for tilstrækkelig, jf. stk. 1, litra a).

Sådanne organisationer anses også for at have rettigheder, der kan krænkes, jf. stk. 1, litra b).

4. Stk. 1, 2 og 3 udelukker ikke muligheden af en forudgående klageprocedure ved et forvaltningsorgan og indskrænker ikke gyldigheden af et eventuelt krav i national lovgivning om, at administrative klagemuligheder skal være udtømt, inden sagen kan indbringes for domstolene.
5. Klageprocedurer som omhandlet i stk. 1 og 4 skal være rimelige, afbalancerede, hurtige og ikke uoverkommeligt dyre.
6. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden får oplysninger om de administrative klagemuligheder og adgangen til domstolsprøvelse.

Artikel 17

Evaluering

1. Senest [12 år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] udfører Kommissionen en evaluering af dette direktiv. Evalueringen skal bl.a. baseres på følgende elementer:
 - (ww) de indsamlede erfaringer med gennemførelsen af dette direktiv
 - (xx) medlemsstaternes datasæt, der er etableret i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, og de EU-dækkende oversigter udarbejdet af Det Europæiske Miljøagentur i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3
 - (yy) relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data
 - (zz) Verdenssundhedsorganisationens anbefalinger, når sådanne foreligger.
2. Kommissionen skal i forbindelse med evalueringen være særlig opmærksom på gennemførelsen af direktivets resultater, hvad angår følgende aspekter:
 - (ææ) den risikobaserede tilgang, der er fastsat i artikel 7
 - (øø) bestemmelser vedrørende adgang til vand, der er fastsat i artikel 13
 - (åå) bestemmelser om de oplysninger, der gives til offentligheden i henhold til artikel 14 og bilag IV.

↓ 1998/83 (tilpasset)

Artikel ~~18~~

Revision ~~☒~~ og ændring ~~☒~~ af bilagene

1. Mindst hvert femte år tager Kommissionen bilag I op til fornyet behandling på baggrund af den tekniske og videnskabelige udvikling ~~og fremsætter om nødvendigt ændringsforslag efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C.~~

↓ nyt

Kommissionen skal på grundlag af medlemsstaternes farevurderinger og risikovurderinger af forbrugernes fordelingsnet, som er indeholdt i de datasæt, der etableres i medfør af artikel 15, revidere bilag II og vurdere, om der er behov for at tilpasse det eller indføre nye kontrolforpligtelser med disse risikovurderinger for øje.

↓ 596/2009 Artikel 1 og bilagets afsnit 2.2

~~2. Mindst hvert femte år ændrer Kommissionen bilag II og III for at foretage de nødvendige tilpasninger til den videnskabelige og tekniske udvikling.~~

~~Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 12, stk. 3.~~

↓ nyt

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19 vedrørende ændring af bilag I til IV, når det er nødvendigt for at tilpasse dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling eller for at specificere kontrolkravene med henblik på farevurderinger og risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet i henhold til artikel 8, stk. 1, litra d), og artikel 10, stk. 1, litra b).

Artikel 19

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 18, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [datoen for dette direktivs ikrafttræden].
3. Den i artikel 18, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

↓ 1882/2003 artikel 2 og bilag II,
pkt. 29 (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel 2012

⊗ Udvalgsprocedure ⊗

1. Kommissionen bistås af et udvalg. ⊗ Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. ⊗
2. Når der henvises til ~~denne artikel~~ dette stykke, anvendes ⇒ artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 ⇐ ~~artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF⁴⁴, jf. dennes artikel 8.~~
~~Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.~~

↓ 596/2009 Artikel 1 og bilagets
afsnit 2.2

- ~~3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.~~

↓ 1998/83

Artikel 13

Information og rapportering

- ~~1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forbrugerne har adgang til tilstrækkelige, ajourførte oplysninger om drikkevandets kvalitet.~~
- ~~2. Med forbehold af Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger⁴⁵ offentliggør medlemsstaterne hvert tredje år en rapport om drikkevandets kvalitet med henblik på at informere forbrugerne. Den første af disse rapporter skal dække årene 2002, 2003 og 2004. Hver rapport skal mindst dække forsyninger på mere end 1 000 m³ om dagen i gennemsnit eller en befolkning på mere end 5 000 personer; den skal dække tre kalenderår og offentliggøres inden udgangen af det kalenderår, der følger efter rapporteringsperioden.~~
- ~~3. Medlemsstaterne sender Kommissionen deres rapporter senest to måneder efter deres offentliggørelse.~~

⁴⁴ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23)

⁴⁵ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56.

↓ 596/2009 Artikel 1 og bilagets afsnit 2.2

~~4. Den nærmere udformning af og minimumskravene til indholdet af de i stk. 2 omhandlede rapporter afgøres navnlig under hensyntagen til de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, stk. 2, artikel 8, artikel 9, stk. 6 og 7, og artikel 15, stk. 1, og ændres om nødvendigt efter forvaltningsproceduren i artikel 12, stk. 2.~~

↓ 1998/83

~~5. Kommissionen gennemgår medlemsstaternes rapporter og offentliggør hvert tredje år en sammenfattende rapport om kvaliteten af drikkevandet i Fællesskabet. Denne rapport offentliggøres senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter.~~

↓ 596/2009 Artikel 1 og bilagets afsnit 2.2

~~6. Sammen med den første rapport om dette direktiv, som omhandlet i stk. 2, skal medlemsstaterne ligeledes forelægge Kommissionen en rapport om de foranstaltninger, de har truffet eller påtænker at træffe for at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, og bilag I, del B, note 10. Om fornødent fremsættes et forslag til denne rapports form efter forvaltningsproceduren i artikel 12, stk. 2.~~

↓ 1998/83

~~Artikel 14~~

~~Frist for overensstemmelse~~

~~Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kvaliteten af drikkevand bringes i overensstemmelse med dette direktiv senest fem år efter dets ikrafttræden, jf. dog bilag I, del B, note 2, 4 og 10.~~

~~Artikel 15~~

~~Særlige tilfælde~~

~~1. Medlemsstaterne kan i særlige tilfælde og for geografisk afgrænsede områder indgive en særlig ansøgning til Kommissionen om en længere frist end fastsat i artikel 14. Denne yderligere frist må ikke være længere end tre år, og inden dens udløb skal der foretages en revision, hvis resultat sendes til Kommissionen, som på grundlag af denne revision kan tillade en anden yderligere frist på op til tre år. Denne bestemmelse gælder ikke for drikkevand, der udbydes til salg i flasker eller anden emballage.~~

~~2. Den behørigt begrundede ansøgning skal indeholde en redegørelse for de opståede vanskeligheder og mindst indeholde de i artikel 9, stk. 3, anførte oplysninger.~~

↓ 596/2009 Artikel 1 og bilagets afsnit 2.2

~~3. Ansøgningen vil blive undersøgt efter forvaltningsproceduren i artikel 12, stk. 2.~~

↓ 1998/83

~~4. Medlemsstater, som anvender denne artikel, skal sørge for, at den befolkning, der berøres af ansøgningen, straks informeres på passende vis om resultatet af ansøgningen. Derudover sørger medlemsstaterne om nødvendigt for at vejlede befolkningsgrupper, for hvilke ansøgningen kan indebære en særlig risiko.~~

↓ nyt

Artikel 21

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ... [2 år efter dette direktivs ikrafttræden] Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den om alle senere ændringer.

↓ 1998/83 (tilpasset)

Artikel ~~17~~ 22

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2 og artikel 5 til 21 og bilag I til IV senest den ... [2 år efter dette direktivs ikrafttræden] ~~dette direktiv senest to år efter dets ikrafttræden~~. De ~~underretter straks~~ meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. ~~De nærmere regler for henvisningen fastsættes af m~~ Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning .

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel ~~16~~ 23

Ophævelse

1. Direktiv ~~80/778/EF~~ 98/83/EF som ændret ved de i bilag V, del A, opførte instrumenter ophæves med virkning fra den [dagen efter fristen i artikel 22, stk. 1, første afsnit] ~~fem år efter ikrafttrædelsen af nærværende direktiv. Med~~ med forbehold af ~~stk. 2~~ ~~berører dette ikke~~ medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse i national ret ~~og for anvendelse som anført~~ af direktiverne angivet i bilag ~~IV~~ del B.

Henvisninger til det ophævede direktiv forstås som henvisninger til dette direktiv og læses i ~~overensstemmelse med~~ gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

~~Så snart en medlemsstat har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv og har truffet de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 14, finder dette direktiv og ikke direktiv 80/778/EF anvendelse på kvaliteten af drikkevand i denne medlemsstat.~~

↓ nyt

2. Dispensationer, som medlemsstaterne har indrømmet i medfør af artikel 9 i direktiv 98/83/EF, og som stadig gælder den [fristen for nærværende direktivs gennemførelse], skal fortsat finde anvendelse, indtil de udløber. De kan ikke forlænges yderligere.

↓ 1998/83 (tilpasset)

Artikel ~~18~~ 24

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i ~~De Europæiske Fællesskabers Tidende~~ *Den Europæiske Unions Tidende* .

Artikel ~~25~~ 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand